V A T R A

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Oct.-Dec.1981 XXXI,4 7800 FREIBURG-Germania

Nr.160 Münchhofstr.12

ORGANIZAREA EXILULUI ŞI MIŞCAREA LEGIONARĂ

În cea de a doua etapă,de când se procedează la organizarea Exilului,Mişcarea Legionară stă iarăşi în centrul discuţiilor.De altfel situaţia centrală a Mişcării Legionare durează de • jumătate de secol.De atunci,de acum 50 de ani,după biruinţa răsunătoare dela Neamţ,Legiunea este venerată de mulţi,hulită şi urâtă de alţii.Această confruntare de sentimente,convingeri şi interese a adus dezastrele din existenţa Ţării,Stat şi Naţiune.

Discuţiile se învârt acum asupra participării Mişcării Legionare la organizarea politică a Exilului.In prima etapă,ea a fost lăsată de o parte,Exilul a rămas neorganizat,în margine cu un pretins "Comitet Naţional",bazat pe câţiva oameni politici,în parte secundari,şi pe câţiva foşti funcţionari ai Statului, drogaţi de mana Bugetului ca morfinomanii de morfină.

In cea de a doua etapă a Exilului,inaugurată în Iunie 1978,Mişcarea Legionară nu a mai fost eliminată.Luciditatea D-lui Nicolae Penescu şi a altora a determinat solicitarea ei de a participa la organizarea Exilului într´un Consiliu Naţional.Astfel,pentru prima dată reprezentanţii partidelor renunţau la discriminarea Mişcării Legionare.Ce-a determinat acest reviriment în atitudinea unor elemente politice? In primul rând,desigur,sentimentul de armonie naţională în timpuri excepţionale.Dar pe lângă acest sentiment superior,au contribuit şi cauze de strictă oportunitate politică.Şi curios,cea mai bună recunoaştere a oportunităţii politice în aceste timpuri de mare încordare vine tocmai dela o extremă.Voi cita mai pe larg ce Dl Dean Milhovan îi spune Regelui în convorbirea publicată în ultimul număr din "Dreptatea": "O politică realistă şi sănătoasă trebuie să pornească dela situaţia existentă,indiferent că această situaţie ne place sau nu,favorizează sau contrazice scopul urmărit.Oricât de mult nu ne-ar plăcea gruparea legionară din străinătate şi activitatea ei politică,ea există totuşi,iar prin acţiunile ce desfăşoară ea dovedeşte o influenţă pe care nici-o altă grupare românească din străinătate nu o poate egala.Din această cauză,• organizaţie reprezentativă a românilor din străinătate trebuie să cuprindă şi gruparea legionară,oricâte obiecţiuni ar exista contra ei.Experienţa de până acum a dovedit că ignorarea legionarilor a fost principala cauză de dezbinare a românilor din străinătate".Ce l-o fi îndemnat pe Dl Milhovan,punte între regimul din Ţară şi Exil,să recunoască public şi în convorbirea cu Regele,această realitate românească?

Aceeaşi idee o exprimă şi un alt pretins naţional-ţărănist,Dl Eugen Caraghiaur,într´o scrisoare "către tot refugiul românesc": "Reorganizarea Exilului şi a Refugiului nu se poate face fără Legiune,oricare ar fi explicaţiile şi criticele acestei formaţii.Personal sunt pe linia lui Iuliu Maniu care,în timpuri grele,a făcut un pact cu Codreanu pentru apărarea democraţiei".Dl Caraghiaur este "Vice-Preşedinte al Partidului Naţional-Ţărănesc" teleghidat din Ţară de Cornel Coposu,"His master voice".

Aceste propuneri au fost anticipate de un adevărat naţional-ţărănist,Dl George Serdici,în nişte declaraţii publice,după dispariţia Comitetului Vişoianu: "In situaţia prezentă,dacă nu greşesc,conform uzanţelor,M.Sa trebuia să întreprindă,imediat după demisiunea Dlui Vişoianu,procedura de consultare.Trebuia astfel să-l invite pe Dl Ministru Nicolae Penescu,Secretarul general al Partidului naţional ţărănesc,cum trebuia să-i invite pe reprezentanţii partidelor liberal şi social-democrat,precum şi,după părerea mea personală,pe responsabilii mişcării legionare,dat fiind că azi în Ţară,dacă informaţiile mele sunt juste,după partidul naţional-ţărănesc,legiunea este gruparea politică cea mai vie".

Dar nu numai naţional-ţărănişti au subscris la includerea Mişcării Legionare în organizarea politică a Exilului.Pe lângă aceştia,reprezentanţi liberali şi social-democraţi au semnat în Iunie 1978 Actul de constituire a Consi-

liului Naţional Român laolaltă cu delegaţii legionari.Ba chiar Regele a recunoscut participarea Legiunii la organizarea politică a Exilului prin adeziunea la Consiliul Naţional Român şi primirea în reşedinţa sa dela Versoix a reprezentanţilor celor 4 Partide: Naţional-Ţărănesc,Naţional-Liberal,Social-Democrat şi Social-Creştin Totul Pentru Ţară.

Cu toate acestea,la început tandemul Raţiu-Coste avea aerul să strâmbe din nas faţă de Mişcarea Legionară.Apoi,sub presiunea realităţii,parcă nu ar mai insista în discriminare.Numai monomanii persistă în înlăturarea Mişcării Legionare,cu aceleaşi slogane culese din practica Terorismului de Stat.La acest punct trebue spus un cuvânt răspicat şi pe înţelesul tuturora.Toţi acei care stărue în a repune în circulaţie aceste slogane contra Legionarilor,nu fac altceva decât să rupă unitatea românească.Ei sunt spărgătorii solidarităţii naţionale.Toţi aceşti aliaţi potenţiali,cu ştiinţă sau fără ştiinţă,ai Carlismului stalinist,sunt,caşi acesta,duşmani ai Libertăţii Româneşti.Ei nu-şi au locul în Comunitatea Românească.Oricare cetăţean are dreptul de a nu-i place şi de a critica obiectiv Mişcarea Legionară ca pe oricare grupare politică. Dar repetarea sloganelor carlisto-staliniste constitue un test de secesionism în contra unităţii naţionale.

In acest sens răuvoitorii profesionali s'au şi grăbit să exploateze convorbirea Dlui Milhovan publicată în "Dreptatea"(fără să arate cu cine a avut-o) ca o dovadă de colaborare "legionaro-comunistă".Argumentaţia e atât de slabă încât nici nu merită să fie comentată.In schimb altceva merită un răspuns.Un fost Comandor de Marină,nu tocmai prieten al Legiunii,ne-a pus o întrebare simplă dar cu adevărat plină de interes pentru toată lumea: Cum se explică influenţa Legionarilor în Diasporă? I-am răspuns tot atât de simplu cu experienţa unei jumătăţi de secol.Legionarii,ca şi în Ţară,s'au pus îndată pe lucru încă dela începutul acestui lung Exil,cu propriile lor puţine mijloace,fără ajutor străin.Ei au constituit imediat comitete de Asistenţă şi au ajutat pe toţi refugiaţii fără nicio deosebire de provenienţă politică sau confesională să-şi găsească un loc şi un rost într'o nouă existenţă până în colţurile cele mai îndepărtate ale lumii din Vest.Nu vom mai face inventarul operei legionare în toate domeniile de activitate în Exil.Destul că Legionarii,cu puţinul câştig din munca lor,au întrecut de departe rezultatele micro-Statului dela New-York, cu tot aşa zisul "Fond Naţional",dar mai ales cu un destul de respectabil buget american timp de 15 ani.Prin dezinteresare,ajutor fără discriminare,seriozitate,spirit de iniţiativă şi de sacrificiu,stăruinţă în sforţări,Legionarii au ajuns să se bucure de respect şi de încredere din partea celor mai mulţi dintre Români.Aşa se explică influenţa lor în Exil.

Astfel,în fond nu Legionarii au rămas de o parte în Cetate,ci detractorii lor,cu tot titlul lor oficializat.Legionarii au stat tot timpul în Centrul Cetăţii Româneşti.Ceilalţi,din minoritatea tânjind după vechea Societate şi fostul Stat,au fost închişi într'un fel de Serai,fără comunicare cu majoritatea Românilor din Exil.Cei mai lucizi din această minoritate şi-au dat seama acum că nu pot reintra într'un curent politic naţional şi nu se poate face nimic real fără restabilirea comunicării cu Românii majoritari.Cu toată buna intenţie,vechile metehne întrerup comunicarea destul de des.Elementele valabile din această minoritate au aceleaşi ţeluri,aceleaşi idei şi încearcă aceleaşi metode de grupare ca şi Legionarii.Dar le lipseşte acel punct arhimedic în conştiinţa românească profundă,fixat de Legionari în peste 50 de ani de luptă cu mari sacrificii voluntare pentru libertatea politică,economică,socială şi culturală a Poporului Român.Legionarii au devenit astfel în organizarea acţiunii româneşti ca acel element chimic care condiţionează turnarea oţelului dur,rezistent la coroziunile de orice fel.Ei dau luptei naţionale,în rând cu alţi Români,"inima de aur şi braţul de oţel" din versurile lui Alecsandri.

Legionarii nu au ambiţii de putere şi nu vor să se sue în capul nimănui. Ei vor numai să nu fie stânjeniţi de a pune în funcţiune,în cooperare cu toţi Românii de bine,potenţialul lor de experienţă,sacrificiu şi avânt în apărarea intereselor româneşti.Numai cu asocierea tuturor forţelor efective,fără discriminări,vom avea o organizaţie eficace a Exilului Românesc.

M.F.Enescu

&& In 1979,numărul catolicilor din toată lumea era de 764 milioane,adică 18% din populaţia globului.Preoţi catolici: 416.336.-

DIN LUMEA EXILULUI

- BLOCURI.- Printre expresiile anapoda folosite public este aceea de "blocul de Est".Bloc înseamnează o concentrare liber consimţită pe idei comune părtaşilor..Dacă prin "blocul de est" se înţelege blocul bandelor dela cârma respectivelor state,expresia e la locul ei.Şefii puşi de Moscova în capul ţărilor robite sunt obligaţi în adevăr să fie solidari cu ştabii din Kremlin,cărora le datorează situaţia şi fără al căror sprijin n'ar putea sta o zi în posturile ce ocupă.Când însă presa vorbeşte de "antagonismul celor două blocuri",capitalist şi comunist,caşicum baza ar fi egală,comite o gravă eroare,din neştiinţă, sau intenţionat.Căci dacă blocul din Apus e constituit pe bază de liberă înţelegere între state libere,cu conducători liber aleşi,deci interpreţi ai voinţei reale a popoarelor ce i-au ales,- pe cei din Est nu i-a ales nimeni,ei nu-şi interpretează decât propria voinţă de putere peste masele ţinute în şah cu spanga.Blocul de Vest s'a alcătuit liber,din libera înţelegere a unor popoare libere,din nevoia de a se apăra de o nouă năvălire a barbarilor; "blocul de Est",ideat de inşi strecuraţi în Kremlin nu de voinţa ruşilor ci de tot arsenalul teroarei,şi încropit cu zapcii puşi apoi de ei în capul ţărilor robite, e alcătuit fără consultarea respectivelor popoare,ba chiar împotriva voii lor, ştiut fiind că ele n'au aspiraţie mai mare decât să fie libere şi să convieţuiască paşnic cu restul omenirii.Deci,de-o parte blocul popoarelor libere,decise să-şi apere cu orice preţ această libertate,de alta blocul temnicerilor,lăsaţi liberi să sufoce viaţa popoarelor căzute lor în ghiare,ba chiar să-şi întindă puşcăria peste tot globul.Numai prin fraudă se poate aşadar vorbì de "cele două blocuri",în înţelesul de grupuri de popoare,când antagonismul e între o grupă de popoare libere şi o haită de bandiţi ce-au sugrumat libertatea altor popoare."Blocul de Est" se reduce deci la solidaritatea,obligată,a şefilor de bandă, fără nicio tangenţă cu respectivele popoare; el e blocul tâlharilor,nu al unor popoare,pe care chiar ei le ţin înlănţuite!

- DISIDENŢI.- Prin disident se înţelege individul care,făcând parte dintr'o grupare,ajunge în dezacord cu ea,pe chestie de disciplină,sau de principii,şi ia atitudine,considerându-se el adevăratul interpret al crezului în cauză.Aşa e explicată noţiunea peste tot.Cităm doar Micul Dicţionar Enciclopedic(Bucureşti,1978),pentru care disident e "persoana care are o opinie deosebită faţă de majoritatea membrilor organizaţiei din care face parte".

Când aşadar,o publicaţie afirmă că tot poporul român ar fi "disident",face o gravă confuzie.Ca să fie aşa,ar trebui ca întreg poporul să fi aderat cândva la comunism,ceeace nici Ceauşescu nu pretinde; când 99% dintre Români sunt contra comunismului,acest popor n'are cum să fie disident,de vreme ce vrerile sale sunt deosebite nu de ale.. majorităţii,ci de ale mai mult decât minorităţii ceauşiste.Dar Ceauşescu n'are cum fi nici măcar disident faţă de aspiraţiile neamului românesc,pe care nu le-a împărtăşit niciodată.El s'a situat,pur şi simplu,în afara neamului nostru,ca un renegat patent ce este.

Cât despre Paul Goma,el poate fi disident,în lumina celor de mai sus,numai în măsura în care se recunoaşte de comunist.

Mai curios e cazul dlui Sima.Părăsit de imensa majoritate a legionarilor, în urma ruşinoaselor isprăvi,el se consideră mai departe şef,socotind că Mişcarea este,ea,disidenta.Neputând să se ridice la înălţimea Legiunii,a căutat să încovoaie Legiunea după măruntа sa statură.Dar dacă Mişcarea e,după Sima,disidentă,- el,Sima,întocmai ca Ceauşescu pentru Naţiune,nu-i pentru Legiune nici măcar.. disident! Pentrucă "diferenţele" lui de "opinie" nici măcar nu's înlăuntrul Legiunii,ci în afară,foarte departe,dincolo de zarea "putregaiului politicianist",de care-şi bătea cândva joc.El nu s'a mulţumit a interpreta după chef imperativele legionare,ci şi-a bătut pur şi simplu joc de ele,dela disciplină la morală.E curios că unii foşti legionari,veniţi mai de curând din ţară, cu paşaport dela miliţia lui Ceauşescu,recunosc şi propagă cu zel şefia domnului Sima: parcă au venit cu un cuvânt de ordine! În adevăr,cine are interes ca Legiunea,cel mai hotărît adversar al comunismului,să aibă un şef pătat,deci compromis şi şantajabil? Acei legionari,or nu pot face altfel,or dovedesc c'au intrat în Mişcare ca într'o anumită "haiducie",neavând habar nici măcar de abeceul ei,de temelia pe care i-a pus-o Căpitanul şi care o diferenţiază de orcare altă organizaţie: legea morală,fără de care nu poate fi în niciun chip vorba de o Mişcare Legionară! Şi mai suspect: aceşti inşi bălmăjesc ceva despre Stelescu,

cu îndemnări mai mult sau mai puţin misterioase,- dar nu în obştescul înţeles, ci pehlivăneşte,căci hoţul e,în optica lor,curat ca lacrima,vinovat fiind cel care strigă,dând alarma,"săriţi,hoţii!"... Cârjile venite din ţară nu servesc însă la nimic,n'are cum fi şef al Legiunii Arhanghelului Moţa un ins care a călcat până şi legea ospeţiei,străvechea omenie românească,primit în casa camaradului de luptă ca frate şi ca om şi ieşit de-acolo.. cum a ieşit.Oricine mai păstrează o conştiinţă legionară,respinge cu desgust această murdărie!

Am auzit c'a fost propus la şefie,la vremea sa,de către părintele Boldeanu, pe motiv că pe capul lui s'ar fi pus cel mai mare premiu.Dar,cu acest argument, sfinţia sa era şi mai reuşit dacă propunea pe Terente,care,cel puţin,în sângeroasele-i isprăvi îşi risca propria căpăţână,pe când Sima n'a avut niciodată acest cavalerism,ci'n toate aventurile a riscat sute de alte capete şi niciodată pe al său! În consecinţă,dacă n'are cum fi legionar,dar nici măcar disident nu poate fi,ci un aventurier care şi-a făcut de cap în Legiune,când n'a mai fost cine să-l stăpânească,abuzând criminal de disciplina altora,convinşi că execută ordine venite dela Căpitan,şi apoi dela inginerul Clime.Şi cum pofta vine mâncând,- după ce-a decimat Mişcarea şi a parvenit în locul rămas astfel liber,neştiind unde să se oprească a crezut că poate dispune şi de familiile camarazilor.Şi e păcat că deabia aici i s'a'nfundat,cu un spectacol făcut pentru toţi ochii,pentru toate minţile şi cugetele.Ce-a mai urmat în atitudinea fostului şef,cu dementa-i insistenţă de a se mai considera ca atare,e numai o ultimă dovadă a imensei lui neruşinări,desvăluind şi adevăratul mobil ce l-a împins la căşunarea atâtor crime!

- DEMOCRAŢIE LIBERALĂ.- Mare tapaj pe chestia democrată,în Exil.Toate combinaţiile şi sforile sunt condiţionate de democraţie.Şi ca să fie în nota vremii, care înjură pe nazi-fasciştii de acum 40 de ani,dar ignorează sălbăticiilede totdeauna şi agresivitatea comunismului de azi,democraţii noştri au trebuit să inventeze şi ei nişte totalitari,ca să aibă pe cine să înjure,creindu-şi astfel merite la babacii politici de pe aici,cari au pâinea şi cuţitul.Şi uite-aşa s'au trezit legionarii.. totalitari!

Cine-i acuză şi discriminează,în numele democraţiei? În primul rând acei ce se pretind moştenitori ai liberalilor.Ai acelor liberali cari au comis măcelul,prea puţin democrat,din 907,când au ucis 11.000 de ţărani,vinovaţi de a fi vrut pământ,un pământ pe care ei l-au apărat şi la Posada şi la Rovine,la Călugăreni şi Războieni,la Roşcani,la Griviţa şi Plevna.Ai acelor liberali cari nu s'au hazardat măcar odată să facă alegeri libere,ci au guvernat România Mare cu baionetele jandarmilor,ajunşi paşale peste sate.Ai acelor liberali cari,până să cadă Manciu,snopiseră în bătăi tineretul român din Iaşi; până să cadă Duca, umpluseră închisorile cu zeci de mii de opozanţi,ba şi ceva morminte; până să cadă Călinescu,participaseră alături de acesta,cu diferite iamandale,la asasinarea elitei româneşti.Nu le putem pretinde cinstea de a o recunoaşte! De ce plâng azi,în tovărăşia lui Ceauşescu(carea spune mult!),pe Manciu,pe Duca,pe Călinescu,fără să specifice că dispariţia acestora a fost numai răspunsul,destul de măsurat de altfel,la multele asasinate comise de aceştia? De ce regimul, ce se pretinde "muncitoresc",nu pomeneşte niciodată,de pildă,pe muncitorul Niţă Constantin,asasinat de oamenii lui Duca pe când arunca o pâine unor camarazi asediaţi,dar se revoltă când mânia n'a mai putut fi frânată şi a căzut, în fine,şi acesta? Mistere ale necinstei politice,sau ale necinstei pur şi simplu! Şi ce-a făcut posibilă criminala dictatură carlistă,dacă nu pletora de miniştri şi consilieri regali din toate partidele democrate,atraşi irezistibil de "friptură"?

Desigur,liberalii au avut nişte merite în făurirea României moderne,dar acestea n'au mult deaface cu democraţia.Liberalii noştri din Exil ar face mai bine să lase naibii partidul,cu democraţia lui cu tot,şi să se simtă numai Români.Căci tăvălugul ce ne ameninţă nu prea distinge între democraţi şi.. totalitarii inventaţi de aceştia la sugestii străine de idealurile româneşti,decât în măsura în care cineva e dispus să devină preş.Ca Ceauşescu.

- DEMOCRAŢIE CEAUŞISTĂ.- Privind la ifosele liberalilor de pe aici,Ceauşescu ar avea tot dreptul să se pretindă şi el.. democrat.Căci şi el s'a pus cu parul pe populaţie,şi el face alegeri trucate,şi sub el se poate trăi dacă-ţi ţii gura şi stai "smirnă" în faţa miliţianului,şi el a umplut închisorile,ba şi mormintele,cu opozanţi,etc.- ceeace l-ar îndreptăţi să se considere chiar.. supra-

democrat! O deosebire,din punct de vedere democratic,este,- dar în favoarea lui Ceauşescu.Căci pe când acest nenorocit analfabet şi-a putut deslănţuì primitivismul numai sub ocrotirea ocupantului,căruia e obligat a-i face placul,- pe liberali nimic nu-i obliga să se războiască cu ţara,afară de setea de putere, şi de slugarnica dorinţă de a fi pe placul unei minorităţi puternice,care, în cine ştie ce tenebroase scopuri,de viitor îndepărtat,nu vedea cu ochi buni înrobustirea neamului.Că ţara crapă azi de foame,asta nu mai ţine de democraţie, ci de statutul de ţară ocupată,plus unele metehne ale comunismului,pentru a cărui supravieţuire foamea e,din Albania până'n Rusia,în Cuba şi în sud-estul Asiei,necesară ca aierul.E adevărat că Ceauşescu a întrecut cu mult,în materie de democraţie aplicată,pe predecesorii liberali; dar asta e în legea firii,cum atestă zicala: Când capra(liberală) sare masa,iada(comunistă)e natural să sară casa.Nu degeaba se pretind comuniştii,"progresişti"!

- CONSILIUL NAŢIONAL.- Cea mai exactă apreciere a nivelului Exilului Român e dată de furtuna iscată în jurul Consiliului Naţional.Se emiseseră mai multe păreri în ce priveşte punctul de plecare la crearea lui.VATRA a susţinut să se coalizeze într'un mănunchi toţi cei ce,prin fapte,au arătat că-i doare tragedia Ţării şi n'au aşteptat acest Consiliu pentru a se mişca.Această cale ar fi avut şi avantajul de a exclude ambiţiile partizane şi desumflà ifosele celor ce nu se concep decât ca preşedinţi.A prevalat însă părerea celor ce voiau la bază fostele partide cu ecou în masele alegătoare,iar legionarii,aceşti înrăiţi totalitari,au catadicsit a accepta,democratic,opinia majorităţii.S'a dat un comunicat pe mapamond,- şi doi ani au stat registrele deschise,să se înscrie cine vrea,cu excepţia,natural,a celor atinşi de "filoxeră".Dacă nu s'a înscris tot Exilul,e pentrucă majoritatea o formează,azi,cei mai recent veniţi,cari,în bună parte,se interesează de alte treburi,mai practice,decât de uşurarea traiului celor rămaşi la vetre.Iar unii din cei vechi erau handicapaţi de faptul că statutul prevedea un singur preşedinte... Oricum,numărul celor înscrişi depăşea de departe,şi depăşeşte încă,pe al orcărei alte asociaţii.Era prima încercare de organizare democrată a Exilului,de jos în sus.A aderat la ea Biserica,prin preoţi din Germania,Franţa şi Statele Unite; a aderat Monarhia,prin fostul rege Mihai; a aderat Şcoala,prin mai mulţi universitari.Au aderat scriitori,poeţi,gazetari,ţărani,muncitori,funcţionari,diplomaţi,- un rezumat al tuturor straturilor din România liberă.S'au ales birourile regionale,şi Biroul Executiv Central.În frunte,autoritatea Dlui N.Penescu,fost ministru ţărănist, veteran a 17 ani de închisoare comunistă,care se şi sbătuse cel mai mult pentru punerea pe picioare a acestui Consiliu.

Dar,de ce ne temusem când am propus Consiliu de luptători verificaţi şi nu de veleitari,sub pretextul unui echilibru partidar,- n'a întârziat să se ivească.Deşi se prevăzuse că în Consiliu nu se face politică "de gaşcă",ci numai românească,unii "democraţi" nărăviţi au reînceput tradiţionalul exerciţiu de sfori,pentru tragerea apei la propria moară.Organismul fiind însă sănătos,fistulele au dispărut dela sine.Dar tocmai această sănătate a pus pe gânduri pe cei "rămaşi pe dinafară".Rar s'a văzut un atac mai concentrat,din toate extremele,împotriva unei făpturi ce se trudea,ca în orice "rodaj",să meargă "copăcel".Dela Ceauşescu la Sima,dela presa din Tel Aviv la "tineretul liberal",dela BBC-iştii hulitori ai războiului de liberare a Basarabiei şi Bucovinei la lozovanii apărători ai lui,- toţi s'au năpustit cu toată rânza împotriva tinerei organizaţii,cu gândul s'o doboare,dar incapabili s'o înlocuiască cu ceva viabil.S'au debitat calomnii la adresa Dlui Penescu şi a altora, s'au pus în circulaţie tot soiul de minciuni,s'au provocat demisiile unor slabi de înger(ceeace nici n'a fost prea rău,,căci organismul sănătos n'are ce pierde prin dispariţia tocsinelor),- dar totul în zadar! Până la urmă a obosit elanul calomniilor,în timp ce Consiliul merge înainte,perfectându-şi structura.

Dar spectacolul a fost penibil,sfâşietor! Ce vor fi zis streinii,cari ne observă? Ce păreri îşi vor fi făcut ei de seriozitatea unor "luptători" cari îşi permit bâzdâcuri,când Patria le e în agonie?

Pentru noi,Consiliul Naţional Român e maximum ce poate da azi Exilul.Dacă s'ar ivi,prin minune,alt organism mai consistent,şi mai promiţător,suntem convinşi că chiar acest Consiliu ar adera la el.Căci Consiliul nu este scop în sine,ci numai un instrument în lupta de izbăvire a Ţării şi Neamului nostru. Aşa fiind,el poate fi oricând înlocuit de un alt instrument,dacă se dovedeşte

mai viguros, mai înzestrat, mai eficace în scopul propus. Dar, după spectacolul dat de aşazişii matadori, rămaşi, din voia lor, afară, e greu să o mai credem! Deocamdată Consiliul Naţional Român, conştient că nimeni nu poate pretinde a fi descoperit "piatra filozofală" în Exil, arogându-şi monopolul luptei,- a hotărît, cuminte, să întindă o punte de înţelegere şi altor formaţii româneşti, oferindu-şi colaborarea, pe teme şi pe ocazii precise, cu orice organizaţie românească ce se vădeşte animată de aceleaşi gânduri: încă o dovadă că nu ţinteşte să confişte toţi "laurii".-

Petre Vălimăreanu

LIBERTATEA VĂ VORBEŞTE de Eglantina Daşchievici

Ce proaspăt şi dulce e aerul meu,
Pe un pământ liber şi pur,
Sub un cer de azur!
În curând, vi-l va da şi vouă Dumnezeu.

Parfumul suav al meu, al Libertăţii,
Se ridică tot mai sus,
Pân'la ieslea lui Isus,
Solul iubirii, cinstei şi dreptăţii.

În anii grei şi'mpovăraţi ce s'au scurs,
Cu părul tot mai nins,
Cu glasul tot mai stins,
Vă văd istoviţi de-amare suferinţi.

Dar visul vostru, singurul vostru bun,
Singurul vostru reazim,
Rămâne în mine,
Libertatea, care ştiu de-acum,

Că'n neuitata Românie,
Eu mă voi introna,
Şi însfârşit voi alunga
Dihania roşie de pe a voastră glie.

Iar tu ca un astru, Ţară sfântă,
Din nou ai să străluceşti,
Fără să mai rătăceşti,
Liberă pe veci şi triumfândă!

&& La 31 Mai a avut loc la Band, judeţul Mureş, desvelirea monumentului lui Iosif Hodoş (1829-1880), cărturar şi om politic, ginere lui Simion Balint, fost prefect al lui Avram Iancu. Ilustra familie de patrioţi are, pe-o filieră mutată în Cetatea de Scaun a lui Negru Vodă, un descendent în refugiu: pe Domnul Radu Roşeanu, la Offenbach (Germania); mergând pe linia înaintaşilor, a cunoscut şi el, în deaproape, oroarea temniţelor comuniste.-

&& La 20 Noembrie a avut loc la Thyon, în Elveţia, cununia soţilor Ion şi Mihaela Craifaleanu, slujitor fiind părintele protopop D.Em.Popa.-

\+ La 24 Martie 1980 s'a stins la Milano, în spital, Elena Paul Fabiano, născută Păcuraru, la Cernavodă.-

\+ În ţară a murit, anul trecut (1980), prof. Traian Herseni.-

\+ La 29 Iunie a pierit la Milano, călcat de o maşină, Nicolae Fabiano.-

\+ La 29 Iulie s'a stins, la N.York, prof. Virgil Badiu. După mulţi ani de temniţe şi întuneric ceauşist, căutase, deşi grav bolnav, să găsească un loc unde să poată respira. L-a avut, dar numai pentru câteva luni: încă o victimă a barbariei de import!

\+ La 27 Mai a murit în Argentina, de cancer la gât, camaradul Vasile Olteanu.

\+ La Roma a murit la 28 Septembrie, la 86 ani, mons. Aloisie Ludovic Tăutu, născut la Terabeşti (Baia Mare). Era printre ultimii martori ai Unirii dela Alba Iulia, 1 Dec. 1918. Fusese canonic unit de Oradea Mare şi prelat papal.-

\+ Joi 15 Octombrie s'a stins, la Fieni (Dâmboviţa), Maria Popescu, mama lui Mircea. Episcopul Vasile Cristea şi monseniorii Crişan şi Cârnaţiu au oficiat la biserica română din Roma, Duminică 25 Octombrie, un parastas pentru toată familia (Haralambie, Maria şi Mircea Popescu), prezenţi fiind, pe lângă familie, prof. Ruggero Ruggeri cu Doamna, prof. Manzoni, preot Boreatti, pictor Drăguţescu, Horia Roman, ing. Mărgărit Faţi, Nicu Bujin, dr. Vălimăreanu, etc.

\+ S'a stins la München, Duminică dimineaţa 8 Noembrie, căpitanul Mircea Cruţescu. Era unul din cei ce-au refuzat anul trecut VATRA, "pentrucă a dat girul trădătorului dela 23 August". Se va vedea cine a avut dreptate.

\+ La 18 Noembrie a murit, în al 69-lea an al vieţii, Leontin Constantinescu, craiovean, fost ataşat de presă la Lisabona, luptător activ pentru federalizarea Europei, profesor la Universitatea din Saarbrücken. Îngropat la Sélestat (Franţa).

\+ A murit la Bucureşti, la 8 Decembrie, artistul Ion Dacian. Avea 82 de ani.

&& În "Tricolorul" e vorba de "Canada şi România, două continente în căutarea istoriei". Canada, poate; dar România?...

ATENŢIUNE! Rugăm pe cititori şi publicaţiile de schimb să ia notă de noua noastră adresă, după 1 Febr. 1982: 7800 FREIBURG-Germania, Münchhofstrasse 12.-

TENDINȚE NOI ÎN VIAȚA AMERICANĂ

Ceeace atrage în primul rând atenția în viața modernă americană e apariția în ultimii ani a unor viguroase mișcări moralizatoare, inițiate de grupări mai ales religioase, îndreptate împotriva decadenței care deteriorează tot mai mult viața așezată, numită odinioară "modul de trai american", "the American way of life". Ronald Reagan a fost adus la putere cu sprijinul parțial al acestor mișcări, cele mai multe de dreapta, și creștine. În Statele Unite ele se cheamă The New Right. Masivul sprijin evreesc pentru Reagan a contat probabil mai mult, dar el a fost de natură diferită. Evreii au dat importantul lor vot lui Reagan pentrucă fostul președinte Carter făcuse greșala de neiertat, din punct de vedere sionist, să ducă o politică de apropiere față de Palestineni. Lui i se datora, prin ambasadorul său Young, primul vot de blam dat de ONU Israelului, apoi raportul Brookings, care pleda pentru crearea unui stat palestinean, - și însfârșit legăturile misterioase cu Libia ale fratelui său, Billy Carter. De aceea evreii, cari votau de regulă cu democrații, au votat de data asta cu republicanii.

Statele Unite constituiau cândva imaginea strălucitoare a țării prospere, unde lucuitorii aveau posibilități nemaivăzute de îmbogățire, unde exista șansa unei vieți decente pentru fiecare cetățean, indiferent de credința lui religioasă sau politică, unde principiile călăuzitoare ale vieții sociale erau sănătoase, reglementate de guvernatori dedicați tezelor creștine de iubire, toleranță și democrație. Mai apăreau, e drept, gangsteri ca Al Capone sau Dillinger, ori vânzători de țară ca soții Rosenberg, dar aceștia erau trimiși de obicei la scaunul electric, așa că în general viața era bună și mulți o invidiau. Imaginea s'a deteriorat pe măsură ce țara a fost invadată de noi veniți. Mulți din aceștia erau oameni serioși, aducând un important aport la cultura și știința americană. Alții însă erau dotați cu însușirile parvenitului: șmecheri și apucători, agresivi, amorali și atei, spirit afacerist; dibaci în subversiune și destul de vicleni ca să nu se lase prinși, ei nu s'au mulțumit cu averile făcute relativ ușor, ci au intervenit cu insolență în toate aspectele vieții, terfelind-o și înjosind-o. Au reușit uimitor să modeleze pe copilul naiv, care era cetățeanul american, și l-au convins în cursul anilor că toate credințele lui erau demodate și ridicole. Au convins mai ales tineretul că modern este să te droghezi și să-ți lași plete, să te îmbraci șleampăt și să te destrăbălezi, să sfidezi pe profesori și să ceri diplome fără să dai examene. Folosind cu dibăcie puterea banului, au convins lumea că arta modernă nu-i cea tradițională, a formei și imaginii cu înțeles, ci lipsa de formă, imaginea ruptă, culoarea svârlită la întâmplare; cumpărând numai piesele degradante, au convins pe compozitori să dea la iveală o muzică ciudată, din zgomote și urlete; sculptura a devenit un amalgam de cioburi, de piatră sau de lemn, puse unele peste altele într'un mod.. "abstract", neînțeles de poporul "neștiutor"; morala creștină a fost prezentată ca o idee învechită. Era modern să fii oricum, numai creștin nu. Tot ce religia creștină condamnă ca păcat, adică adulterul, concubinajul, homosexualitatea, incestul, blasfemiile, etc., și bine'nțeles ateismul, beția, prostituția, - erau larg cultivate în literatură, filme, piese de teatru, muzică, presă, etc. Mișcările yippie și hippy (Abbie Hoffman și acoliții lui) au răspândit această otravă și au infectat o bună parte din Americani. Trotzki o fi fost poate ucis în Mexic, dar "doctrna" lui, de ticăloșie, înșelăciune și minciună, a fost adoptată de urmași, prelucrată în forme moderne și promovată până în cercurile conducătoare. Efectele se văd azi pretutindeni: libertinajul domină în viața socială, infractorii se întâlnesc mai degrabă pe străzi decât în închisori, crimele cele mai abjecte se înmulțesc înspăimântător, familia se destramă, femeia, mamă sau fiică, se "liberează" de familie, ca să devină...

Agenții acestor variate forme de depravare sunt mass mediile: ziarele și revistele de mare tiraj, filmele, stațiile de radio și TV, teatrele și cărțile, etc. Acțiunea lor asupra maselor este extrem de eficace și rezultatul e vizibil în orice oraș american: putregaiul social e la mare vază, în timp ce femeia cinstită e din ce în ce mai izolată iar cetățeanul iubitor de ordine e ignorat. Pe scurt, situația societății în Statele Unite azi e aidoma celei din România de dinainte de război, când la palat domneau Carol cu Elena Wolf, iar poporul era "informat" de presa din Sărindar.

Dar oamenii de bine n'au dispărut cu totul din Statele Unite. Deocamdată puțini, față de gloata libertinilor, numiți aici "liberali". Dar sănătoșo la minte și la trup, s'au ridicat cu curaj contra subversiunii și au început o acțiune

de regenerare.inițial modest.Câțiva părinți din satul X,îngrijorați de purtările odraslelor,s'au adunat și au hotărît să ceară scoaterea cărților pornografice din biblioteca școlii.S'a aprobat.A doua zi,ziarul local a denunțat fapta ca fiind neconstituțională,ea privând pe copii de dreptul la informare.Câțiva elevi s'au adresat tribunalului.Procesul durează de 4 ani și judecătorii încă n'au putut stabili dacă școala a avut sau nu drept să elimine cărțile pornografice, atât de avansat e putregaiul! Între timp însă,alte comitete asemănătoare au început să se înființeze.Unele,împotriva homosexualilor,cari se îmbrăcau ca femeile,se machiau și se înfățișau mândri în locuri publice,sfidând buna cuviință, ba cereau să fie admiși ca profesori în școli,ca preoți în biserici,sau să se căsătorească între ei.Altele,împotriva ateilor,sataniștilor și cercurilor de vrăjitori,cari cereau egalitate de tratament în activitățile publice și sociale.Putregaiul e atât de puternic,încât o minoritate a obținut prin judecată scoaterea din școli a rugăciunilor și colindelor de Crăciun,pe motiv c'ar fi ofensatoare pentru comunitatea lor.Majoritatea creștină este astfel silită să se supună pretențiilor unei minorități puternice.Homosexualii și lesbienele au obținut deasemeni dreptul să predea în școli,și să fie preoți,dar mereu se înființează asociații de cetățeni cari protestează.Mass mediile atacă bine'nțeles aceste asociații,acuzându-le că merg pe urmele lui Hitler.Sunt acuzate de nazism fiindcă protestează contra "drepturilor" lesbienelor,sau contra unei edituri de cărți pornografice al cărei director se întâmplă să fie evreu.Astfel, orice cetățean decent,care cere să se respecte buna cuviință,e clasat automat ca fiind "de dreapta".Și așa s'a născut <u>The New Right</u> în America.Îi recunoști imediat după faptul că nu umblă pletoși sau bărboși ca Marx,se îmbracă decent, se duc duminica la biserică și nu la barul disco,se uită cu compătimire la pederaști,la lesbiene,la femeile "eliberate",nu se droghează,stau la distanță de marxiști,și așa mai departe.Sunt sute,poate mii de astfel de grupuri și multe au o influență restrânsă la satul sau cartierul lor.Unii au reușit însă să alcătuiască grupuri mai largi.Astfel sunt predicatorii prin televiziune,The TV Evangelists.De obicei pastori,ei și-au format un grup de suporteri și au cumpărat,cum se spune aici,timp la TV,care e foarte scump,și au început să difuzeze pe diferite canale principiile creștine și vederile de dreapta.Cei mai cunoscuți sunt: Billy Graham(acum la pensie),Werner Armstrong(care distribue în milioane de exemplare,gratuit,revista <u>The Plain Truth</u>),rev.Oral Roberts(care a înființat o universitate creștină la Tulsa,Oklahoma,unde viitorii medici și avocați învață și doctrina creștină),dr.Jerry Falwell(organizatorul celei mai puternice formații militante,<u>Moral Majority</u>),și alții.Uniți și organizați,având la dispoziție și scurtele lor programe la TV,ei au alcătuit votul creștin care a contribuit la alegerea lui Reagan.Lor li se adaogă <u>Unification Church</u> condusă de reverendul sud-corean Moon,organizație foarte puternică și influentă.Obiectivele li se deduc din titluri: credința în Cel de Sus,lupta împotriva avortului(considerat crimă),îngrădirea homosexualității,respingerea doctrinei "eliberării"femeii,interzicerea pornografiei,reintroducerea rugăciunii în școli,reînarmarea Statelor Unite pentru a egala,măcar,Uniunea Sovietică.Decența obiectivelor a făcut să fie numiți Noua Dreaptă.Ar fi deja vreo 10 milioane.

The New Right din USA se deosebește însă de Noua Dreaptă franceză,ai cărei membri sunt atei,și de vechea dreaptă europeană,care cerea îngrădirea activității evreești.Noua dreaptă americană nu se-declară împotriva sioniștilor,ba chiar susține că Dumnezeu nu ajută celor ce persecută pe evrei.Unii predicatori afirmă că nu evreii l-au răstignit pe Cristos,ci Romanii.Totuși,puțini evrei au aderat la Noua Dreaptă.Obstacolul de căpetenie e că majoritatea ei este creștină; apoi,ea se ridică împotriva tuturor activităților susținute de liberali,a căror majoritate o constituie evreii.Părerea observatorilor e că evreii așteaptă să vadă cum evoluează Noua Dreaptă.Deocamdată,președintele Israelului a decorat pe unul din conducătorii ei,pe rev.Jerry Falwell.

Fenomenul e demn de urmărit.Să fie vorba de un joc modern,de-a șoarecele cu pisica? Nu se știe să fi existat până azi organizații creștine care să sprijine sionismul.Procesul era invers,organizațiile evreești sprijineau pe creștini, pentru diverse privilegii.Dar vremile sunt noi - și trăim în Lumea Nouă,nu? Vechea zicală românească: "Fă-te frate cu dracu,până treci puntea",s'ar putea să sufere aici un amendament.Oricum,amatorii de chichițe în diplomația secretă au un interesant fenomen de urmărit.

Alexandru Șendrea

CALENDAR NAȚIONAL

Oct.1865: E împuşcat în dealul Cârstienilor haiducul Radu lui Anghel din Greci (-Boţeşti,Dâmboviţa).Avea 38 ani.E îngropat la biserica Sf.Troiţă(Câmpulung).
1 Oct.1861: Moare Moise Nicoară,fost profesor al împăratului Ferdinand V.
2 Oct.1856: Se naşte,fiică de preot,poeta Aurelia Goga,mama poetului.
2 Oct.1941: Românii înving pe ruşi la Malaja Belosjorka.
2 Oct.1941: Institutul Naţional al Cooperaţiei e însărcinat să aprovizioneze populaţia românească din Valea Timocului şi Banatul înstreinat cu sare,petrol, chibrituri,tutun şi zahăr în valoare de 175 milioane lei.
3 Oct.1916: Nemţii ocupă Dragoslavele.
4 Oct.1881: Se naşte,în Craiova,inginerul Gogu Constantinescu,inventator.
5 Oct.1841: Se naşte,la Focşani,maiorul Şonţu,eroul dela Griviţa.
5 Oct.1916: Lupte crâncene între Şinca Veche şi Şinca Nouă.
6 Oct.1881: Se naşte Vasile Bogrea,marele învăţat ardelean.
6 Oct.1946: Sfinţirea catedralei ortodoxe din Timişoara.
7 Oct.1901: Apare "Curierul literar",sub direcţia lui Ilarie Chendi.
7 Oct.1946: Moare Emanoil Bucuţă,n.1887.
9 Oct.1931: Moare,la 80 de ani,poeta Matilda Cugler Poni.
10 Oct.1891: Se naşte,la Brăila,actriţa Maria Filotti.
10-27 Oct.1916: Luptele dela Oituz,cu înfrângerea Nemţilor.
10-14 Oct.1916: Luptele dela Topraisar(Constanţa).
10 Oct.1949: Iese la Paris "Chemarea",scoasă de N.S.Govora şi Al.Cristescu.
11-13 Oct.1916: Mari lupte în Carpaţi,între Breţcu şi Oituz.
13 Oct.1881: Se naşte,la Bacău,poetul George Bacovia.
13 Oct.1916: Lupte la Podul Dâmboviţei-Ricăr.Moare generalul Praporgescu.
14-17 Oct.1916: Nemţii sunt respinşi la Târgu Jiu.
15 Oct.1451: Bogdan Vodă,tatăl lui Ştefan,e ucis de Petru Aron la Răuseni.
15 Oct.1971: Basarabeanul Sergiu Grossu scoate,la Paris,"Catacombes".
16 Oct.1911: Se inaugurează,la Galaţi,statuia lui Eminescu,de Fr.Storck.
16 Oct.1941: Trupele române intră,după lupte grele,în Odesa(Transnistria).
17 Oct.1906: Grecii ucid mai mulţi români din Doliani(Macedonia).
18 Oct.1881: Se termină linia ferată Buzău-Mărăşeşti,începută la 15 Nov.1879.
19 Oct.1861: Moare Mihail Sadoveanu,n.la 5 Nov.1880.
19 Oct.1921: Prima cursă aviatică Bucureşti-Paris: 12 ore,cu 3 escale.
21 Oct.1891: Se naşte Perpessicius. + 1971.
21 Oct.1906: Sfinţirea primei biserici româneşti din America,la Cleveland.
21 Oct.1916: Moare regina Elisabeta,"mama răniţilor".
21 Oct.1921: Moare,la Chişinău,folcloristul Tudor Pamfile.
22 Oct.1911: Aviatorul Şt.Protopopescu face distanţa Cotroceni-Turnu Severin.
23 Oct.1861: Se înfiinţează,la Sibiu,"Astra"; preşedinte,Andrei Şaguna.
24 Oct.1916: Moare gen.Dragalina,rănit în luptele de pe Jiu.
25 Oct.1921: Naşterea fostului rege Mihai.
26 Oct.1901: Se naşte,la Focşani,istoricul Const.C.Giurescu.
26 Oct.1856: Se naşte,în Bucovina,istoricul Dimitrie Onciu. + 20.3.1923.
31 Oct.1881: Se naşte,la Fălticeni,Eugen Lovinescu.
31 Oct.1951: Moare,la închisoare(Sighet),episcopul Valeriu Traian Frenţiu.

1 Nov.1866: Sfinţirea bisericii române din Baden-Baden,zidită de Sturza M.
1 Nov.1906: Grecii ucid pe românul Dimitrie Gheorghe din Oşani(Macedonia).
1 Nov.1961: Moare,la Los Angeles(California),la 70 ani,Aron Cotruş.Scrisese, în "Rugăciune": "Eu Te rog şi Te rog, dă-i Doamne putere şi uriaşă răbdare, Neamului meu călcat în picioare"...
8 Nov.1841 : Se inaugurează fabrica de hârtie dela Cetăţuia(Neamţ).
9 Nov.1941 : Submarinul "Delfinul" scufundă un vas sovietic.
10 Nov.1916: Cade,în şarja dela Robăneşti,basarabeanul George Donici.
10-18 Nov.1916: Nemţii sunt respinşi la Oituz.
10 Nov.1966: Se înfiinţează la Alibunar,în Banatul înstreinat,"Asociaţia clerului ortodox român din Voivodina".
11 Nov.1881: Se desveleşte,la Bucureşti,statuia lui Ion Heliade Rădulescu.
11-17 Nov.1916: Bătălia de pe Jiu.
12 Nov.1916: Şarja Regimentului 2 Roşiori,la Prunaru.
14 Nov.1581: Diaconii Şerban şi Marian,ucenici ai lui Coresi,încep tipărirea Paliei dela Orăştie(traducere a V.T.în română).

15/28 Nov.1916: Intrarea Nemţilor în Bucureşti.
16/29 Nov.1916: Trupele germane intră în Câmpulung(Muscel),pe la 4 d.m.
18 Nov.1906: Grecii ucid pe românii Dima Tase la Surupis şi Petru Lala la Lumniţa(Macedonia).Cadavrele au fost ciopârţite cu topoarele.
18 Nov.1916: Cade,în luptele dela Bălării(Vlaşca),învăţătorul scriitor(folclorist) Dumitru Mihalache din Topoloveni,fratele omului politic.
19 Nov.1946: Alegerile după "eliberare",trucate de oamenii ocupantului.
20 Nov.1906: Elevii Seminarului din Chişinău declară grevă,cerând,între altele,introducerea limbii române la cursuri.
21 Nov.1941: Moare,într'un spital din Bucureşti,prof.Ion Zelea Codreanu.
22 Nov.1951: Moare în exil,la Buenos Aires,preotul Ştefan Palaghiţă.
22 Nov.1901: Moare V.A.Urechiă.
24 Nov.1936: O echipă de comandanţi legionari,condusă de gen.Gh.Cantacuzino-Grănicerul: Dr.Ion Moţa,Dr.Vasile Marin,Ing.Gh.Clime,preot Ion Dumitrescu-Borşa,Av.Alexandru Cantacuzino,Av.Nicolae Totu şi Bănică Dobre,părăseşte Capitala,spre a participa la lupta contra comunismului,în Spania.
25 Nov.1896: Se naşte în Bucureşti artistul George Vraca,din familie armână.
25 Nov.1906: Grecii incendiază şcoala română din Grebena(Macedonia).
26 Nov.1806: Ruşii intră în Hotin,sub comanda lui Michelson.
26 Nov.1906: Premiera,la T.N.din Bucureşti,a "Viforului" lui Delavrancea.
27 Nov.1881: Se naşte,în Câmpulung(Muscel),George Oprescu,istoric de artă.

Dec.1691: Uciderea lui Miron Costin,la moşia sa din Bărboşi(Roman).
2 Dec.1901: Apare,din iniţiativa lui Spiru Haret,"Semănătorul".
3 Dec.1691: Apare,la Buzău,"Mărturisirea ortodoxă",tradusă de Radu Greceanu.
3 Dec.1931: Corneliu Codreanu,la Cameră: In ce priveşte orientarea,dacă e vorba să alegem între bolşevism şi fascism,suntem dintre aceia care cred că soarele nu răsare la Moscova,ci la Roma!
4 Dec.1501: Sfinţirea bisericii mân.Dealul,zidită de Radu cel Mare.
4 Dec.1881: Ion C.Brătianu,la Cameră: Şi trebue să ştiţi că chiar descoperirea noastră naţională ne-a venit de dincolo,de peste Carpaţi,prin acei Români,cari au fost trimişi la Roma,unde au învăţat să fie Români!
6 Dec.1806: Ruşii intră în Chilia.
7 Dec.1861: Se naşte,la Bucureşti,Nicolae Filipescu. + 30 Sept.1916.
7 Dec.1891: Se naşte,în Câmpulung/Muscel,prof.Ion D.Ţicăloiu. + 1970.
8 Dec.1921: Se înfiinţează Opera Română din Bucureşti.Spectacolul inaugural e dirijat de George Enescu.
9 Dec.1671: Isbucneşte răscoala Orheienilor,Lăpuşnenilor şi Sorocenilor,cu Mihalcea Hâncu,Apostol Durac şi alţii,contra lui Duca Vodă.
10 Dec.1891: Se naşte,la Tecuci,Mihail Manoilescu.
10 Dec.1951: Moare,la închisoare(Sighet),Anton Durcovici,episcop cat.de Iaşi.
11 Dec.1861: Turcia recunoaşte Unirea Principatelor.
11 Dec.1906: Grecii ucid pe românul Nicolae Caţohi din Elasona(Macedonia).
12 Dec.1781: Episcopia română dela Rădăuţi e mutată la Cernăuţi.
13 Dec.1886: Se naşte la Galaţi cântăreţul Nicolae Leonard.
14 Dec.1906: Se naşte I.V.Emilian,om politic,avocat,ofiţer,scriitor,tribun şi gazetar,luptător de-o viaţă pe baricada românismului.
14 Dec.1946: Moare Ion Alexandru Brătescu-Voineşti, n.1868.
16 Dec.1891: Moare Ion Ionescu de la Brad.
17 Dec.1906: Elevii liceului român din Bitolia atacaţi de greci cu pumnale.
18 Dec.1846: Moare,la mănăstirea Slatina,mitropolitul Veniamin Costache.
21 Dec.1861: Se naşte,la Iaşi,Const.Mille,ziarist şi scriitor.
22 Dec.1646: Moare la Kiev,la 50 de ani,mitropolitul Petru Movilă.
25 Dec.1806: Ruşii intră în Bucureşti,comandaţi de Miloradovici.
26 Dec.1406: Moare Nicodim dela Tismana.
26 Dec.1791: Gabriel Bănulescu-Bodoni episcop de Cetatea Albă.
27 Dec.1391: Mircea cel Mare dărueşte nişte moşii mănăstirii Scorei(Făgăraş).
24 Dec.1916:"Vitregia timpurilor,răutatea vrăjmaşilor,preocupările neştiinţei,slavismul,fanariotismul,maghiarismul protestant şi mai presus de toate păcatele noastre ne-au ţinut şi ne ţin înlănţuiţi într'o stare care nu-i a noastră,care opreşte avântul nostru.Eu sper că vor veni timpuri mai fericite,sper că martirii noştri,suferinţele noastre,vor expia păcatele acestui popor,şi liberi şi uniţi vom parcurge calea vieţii nouă predestinate,cu glorie,în cultură,în sfinţenia caracterului roman"(Vasile Lucaciu,în "Unirea").

VEŞNICA POLITICĂ DE DESBINARE

Acţiunea de a face cunoscută durerea fraţilor noştri subjugaţi,întreprinsă prin Consiliul Naţional Român de o mână de oameni hotărîţi,a pus pe gânduri nu numai pe agenţii comunişti din străinătate,dar şi pe stăpânii lor dela Bucureşti.Acei care au iniţiat CNR-ul,expresie a continuării aspiraţiilor de dreptate şi reală democraţie în lupta pentru supravieţuire a Neamului Românesc au pornit la drum animaţi de sentimente nobile,de dragoste şi dăruire.Dar ca peste tot şi întotdeauna s´au găsit oameni mici roşi de ambiţii mari urmărind să-şi facă o carte de vizită.Şi-au făcut-o spre dezonoarea lor folosindu-se de practici ce umbresc personalitatea pe care o afişează.Ambiţiile şi infatuarea unora,cultivate de mâini mai lungi sau mai scurte murdărite´n mocirla comunistă au încercat să sape la temelia năzuinţelor spre mai bine.Astăzi ies la lumină adevăratele intenţii ale acelora prin care se urmăreşte deplasarea atenţiei exilului românesc dela cei 35 de ani de teroare,de distrugere a valorilor spirituale şi materiale,de deporsonalizare a omului.Manevrele lor întreprinse pe toate meridianele şi paralelele se concretizează în sugestii al căror obiectiv e îndepărtarea şi dezinformarea opiniei publice dela cunoaşterea: a ceeace înseamnă comunismul şi ce a făcut pe unde a trecut; a intenţiei comuniste permanente de a distruge civilizaţia instaurând o nouă ordine socială bazată pe teroare şi minciună; dorinţa stringentă de a câştiga timp pentru înarmare şi pentru a produce haos; şi de a ˝împiedica prin orice mijloc pe acei cari socotesc ca o datorie de onoare tragerea clopotului de alarmă în această atmosferă turbure înaintea haosului sau reînvierii.

In ultimele luni un agent notoriu venit din Statele Unite a cutreerat vestul Europei făcând propuneri,încercând să ofere ajutoare materiale pentru a găsi adepţi în acţiunea de unificare a exilului dirijat de Bucureşti.Acest Mitu Constantin,originar din comuna Pleniţa judeţul Dolj,azi stabilit în America sub numele de Dean Milhovan,a venit şi în Franţa pe 15 Iunie,înainte de a pleca la stăpânii dela Bucureşti.E foarte interesantă coincidenţa acestor propuneri cu problemele ce au fost ridicate în ultimii doi ani de diferiţi corifei panglicari,dar iată sugestiile mesagerului: Necesitatea unirii exilaţilor pentru a dovedi guvernelor străine că România comunistă duce o politică de independenţă.Această strădanie ar trebui să dirijeze lucrurile spre un contact Est-Vest pe teren economic pentru a sprijini redresarea ţării.- Problema regalităţii e socotită definitiv lichidată prin alungarea regelui care a încurcat lucrurile,aducându-i-se o serie de insulte.- Românii din Franţa să se unească în jurul bisericii deschisă şi patronată de Bucureşti,iar credincioşii să se lepede de preotul Boldeanu,despre care el are documente şi date compromiţătoare,pe deasupra fiind dirijat de patriarhia moscovită.- Legătura politică trebue ţinută cu prof.Veniamin,ceace face şi el,Milhovan,de câte ori vine la Paris.- Să se desolidarizeze exilul de legionari.- Să se desolidarizeze de N.Penescu,despre care cunoaşte multe fiindcă au fost închişi împreună.Din cele relatate s´a dovedit că minte şi că n´a stat niciodată închis cu fruntaşii naţional-ţărănişti,după cum n´a fost nici membru al Partidului Naţional-Ţărănesc.A promis că va aduce în Occident pe Cornel Coposu pentru a lămuri lucrurile.- Scopul de astăzi al diasporei trebue să fie social-cultural pentru a ne dovedi patriotismul făcând o propagandă care să cuprindă concursuri de valori ştiinţifice,schimburi cu ţara cu elemente de valoare,încurajarea legăturilor culturale dintre Românii din Vest şi Est şi numai după ce Apusul va constata că există un dialog fructuos între fiii aceleeaşi naţii,numai atunci să apelăm la puterile apusene solicitând rezolvarea unor probleme ale celor rămaşi în ţară.- In România nu mai există deţinuţi politici,iar preotul Calciu e reţinut ca opresor fascist vinovat de cele petrecute în închisori.Pretindea că a stat închis cu preotul Calciu,dar din datele pe care mi le-a furnizat m´a convins că minte cu neruşinare.- Să nu se dea niciun fel de atenţie lui Paul Goma care e un trădător şi de când a venit a încasat nici mai mult nici mai puţin decât 400.000 dolari.Cu ajutorul lui Brutus Coste şi al lui Noel Bernard a colindat America.- Problema ţărănească din România s´a rezolvat iar el poate susţine că oamenii o duc foarte bine,trăesc în locuinţe confortabile şi au tot ce le trebue pentru mâncare.- Situaţia din Polonia,după Milhovan,e prezentată deformat deoarece poporul are tot ce-i trebue.Interesul de denigrare e al monopolurilor germane,franceze,engleze şi americane,care au învestit acolo bani p e care acum sunt în situaţia de a-i pierde.

Pe 19 Iunie Milhovan s´a întâlnit cu soţia la Hamburg de unde a plecat în România să dea socoteală de banii cheltuiţi cu ziarul "Dreptatea" ce apare în America sub directa îndrumare a partidului comunist român şi prin care se face diversiune şi confuzie.Dându-şi raportul şi primind noi instrucţiuni,a"constatat"că e haos economic acolo,dar cauzat de anumite "perturbări şi schimbări neaşteptate survenite în condiţiile economiei mondiale care au diminuat serios economia României".Recunoaşte omul c´a fost şi o proastă guvernare,dar subliniază că "preţul la ulei,zahăr,pâine,lapte,nu s´a schimbat deloc în ultimii 30 de ani"!(probabil că de-aia s´au îngrăşat oamenii,remarca nu de mult Ceauşescu, tovarăşul lui "Dean Milhovan").Incolo,lumea a dus-o bine,pentrucă avea.. surplusuri alimentare."Pâinea se foloseşte azi pe scară largă la îngrăşarea porcilor şi pentru ţinerea păsărilor de curte.Zahărul lipseşte fiindcă lumea îl foloseşte la prepararea vinului în casă".. (Ah,câtă risipă! Cum mai rabdă Dumnezeu?)."Este indiscutabil -a mai remarcat dl Milhovan- că datorită acestei politici de industrializare forţată nivelul de trai şi cultural al românilor a crescut enorm,iar capacitatea de apărare a României atât de necesară astăzi(împotriva cui?) s´a ridicat considerabil".

Şi-a ridicat şi dumnealui noile instrucţiuni "doi paşi înapoi" şi s´a oprit iar în Vest să "activeze" exilul în favoarea unificării prin noi metode: Apropierea de rege.Misiunea a fost îndeplinită.S´a prezentat la 4 Iulie la Versoix şi într´o discuţie liberă a subliniat măsurile ce se impun: Organizarea reprezentativă a românilor din străinătate trebue să cuprinsă şi gruparea legionară careia tardiv îi aduce elogii("ea dovedeşte o influenţă pe care nicio altă grupare românească din străinătate n´o poate egala").Şi comuniştii n´ar trebui neglijaţi dacă ar exista(dl Milhovan ştie bine că nu există.Ei sunt în ţară,cei dela cârmă,aici activează doar agenţii lor).Pe urmă: "Este absurd să se pretindă iniţierea unei organizaţii cu caracter reprezentativ general românesc".A informat pe Rege că pretenţia Dlui Penescu de a reprezenta Partidul Naţional-Ţărănesc e un abuz deoarece a fost principalul martor al acuzării,iar acesta a confirmat că Petru Groza l-a informat,dar n´a avut posibilitatea să verifice.. (dar,dac´a fost martor principal,de ce l-or fi ţinut comuniştii 17 ani închis,iar apoi i-au trimis şi colet cu bombă?..).

Asistăm deci la o nouă politică de desbinare a Exilului,exact ca după 6 Martie 1945 în ţară,când s´a creat F.D.N. Punctul de vedere al Securităţii,perorat azi de Dl Milhovan,l-am auzit nu numai în închisori,dar şi afară,ca argument al stabilităţii regimului şubred comunist: "O politică realistă şi sănătoasă trebue să pornească dela situaţia existentă,indiferent că această situaţie ne place sau nu,favorizează sau contrazice scopul urmărit".S´o terminăm cu atâta suferinţă! se mai spunea la 18 Iunie 1945: "Morţii nu-i mai putem învia.S´au făcut mutaţii sociale ireversibile şi avem obligaţia să închidem ochii".Dar cum poate să-şi imagineze cineva că se uită furtul voinţei naţionale,genocidul şi terorizarea unui neam cu tradiţii milenare datorită unor vânduţi imperialismului sovietic? Azi Neamul Românesc se sbate în ghiarele foamei mai rău ca în timpul războiului iar noi ne lăsăm manevraţi de agenţii comunismului în loc să strigăm desnădejdia celor de-acasă.Problema ce se pune nu-i a unei federalizări gen F.N.D.,ci a continuării luptei într´un organism format din toţi cei ce vor să combată regimul represiv din Ţară.Nu-i permis nimănui să îngroape crimele ce-au însângerat sufletul şi trupul Naţiunii noastre,lăsând o pată de neşters în istoria României.Mai mult ca oricând trebue să strigăm azi în faţa tuturor guvernelor din lume drama unui popor de 22 de milioane de oameni vre dnici căzuţi victimă molohului bolşevic!

Independenţa României? Ea se poate dovedi prin ţinerea de alegeri libere sub control internaţional.Guvernul ieşit din aceste alegeri ar avea şi menirea să redreseze situaţia economică haotică printr´o politică internă şi externă în concordanţă cu voinţa nealterată a Naţiunii Române.

Să ne ridicăm deci cu toţii şi să cerem marilor puteri care au vândut teritorii ce nu le aparţineau să repare greşala.A venit vremea să se dea viaţă principiilor de libertate,dreptate şi independenţă!

Cicerone Ioniţoiu

&& La aniversarea isbucnirii ultimului război,la <u>Danzig</u> a fost înlăturat, de pe monumentul eroilor,tancul sovietic,în locul căruia a fost din nou înălţată Sfânta Cruce.

DIN ZIARE, CĂRŢI, REVISTE

- Vasile C.Dumitrescu, în "Curentul", München, Iulie 81.- Emigraţia dela 1848 a fost o grupă de oameni, cea din zilele noastre este un număr de persoane. Nu este vorba de o deosebire statistică ci de una sociologică. In timp ce grupa e un factor politic, emigraţia, ca număr indică o masă, caracterul specific al maselor fiind inerţia. Dacă o grupă de emigranţi e apreciată prin eficienţa acţiunii politice, emigraţia, ca număr, este politic inexistentă. Emigraţia-masă nu supără pe nimeni şi cu atât mai puţin pe dl Nicolae Ceauşescu.. Numai în măsura în care, în cadrul acestei emigranţe-masă, se cristalizează grupări cărora le e caracteristic activitatea, emigraţia devine o realitate politică...

Grupa de oameni, românii din acel timp(1848), era purtătoarea unui ideal de înfăptuit, activitatea acelor patrioţi tindea la realizarea unui viitor! Noi, cei de azi, suntem rămăşiţele unui trecut. Este deosebirea dintre avantgardă şi ariergardă! Aici găsim cauza pentru care, plângând pe ruinele a ceeace am fost, confundăm trecutul nostru cu viitorul Ţării...

Vin din Ţară, în ultimii zece ani, mulţi, din ce în ce mai mulţi. Copii erau în 1944 sau încă ne-născuţi. Formaţi ai realităţilor de astăzi, plecarea lor pe căi de pribegie este produsul acestei realităţi, un act de nesupunere, un protest, o împotrivire. Vin să caute în emigraţie acea solidaritate între românii trăitori în libertatea pe care un întreg popor, rămas acasă, o visează. Şi nu-şi pot imagina solidaritatea românilor trăitori în libertate altfel decât în activităţi vizionând viitorul. Cer dela această emigraţie idei şi li se oferă parastase! Aşteaptă dela emigraţie concepţii, li se oferă justificări! Speră să afle îndrumări, întâmpină îngrădiri! In locul luptei la care ar fi dorit să se înhame li se oferă o farsă patriotardă.. Totuşi! Din rândurile acestei noi emigraţii-masă se vor recruta acei ce vor fi chemaţi de glasul conştiinţei care le va aminti ce le-au şoptit, când au plecat, cei rămaşi: Faceţi ceva pentru noi!

- M.F.Enescu, în "Azi spre mâine", Freiburg, Sept.81.- Dar să ne întoarcem la deceniul fatal: La 1 Ianuarie 1938, Ţara s´a trezit cu un Guvern pestriţ având doi poli opuşi: naţionaliştii lui Goga-Cuza şi transfugii ultra-democraţi ai lui Armand Călinescu, convertiţi în adepţi ai lui Carol II. Guvernul Goga-Cuza, mai bine zis Goga-Călinescu, va servi de punte spre dictatura regală. La 1 Ianuarie 1948 Ţara s´a trezit fără monarhie, după ce aceasta a servit drept punte spre dictatura stalinistă.. Dl Penescuîncepe cartea cu ce i-a spus un mare om de stat, Ionel Brătianu, puţin timp înainte de moarte: "Să presupunem că Principele Carol se va întoarce într´o zi.. Ei bine, el va pleca din nou, este sigur, dar Ţara pe care o va lăsa nu va mai fi aceea pe care a găsit-o".. Şi în adevăr, ţara lăsată de Carol II, când a fost gonit de mânia naţională, nu mai semăna cu România Regilor Carol I şi Ferdinand. Carol II şi Carlismul cu Terorismul de Stat şi Regimul de bun plac şi corupţie au pregătit puntea de trecere a României în sfera comunistă...

Nu întreaga democraţie românească s´a opus la dictatura regală. Din contră, cea mai mare parte a fruntaşilor "democraţi", Tătărăscu, dr.Angelescu, Vaida Voevod, Mironescu, Iorga, Averescu, Argetoianu, pentru a menţiona numai vedetele, au intrat în guvernul care a disolvat partidele politice şi au girat dictatura lui Carol II, fără rezerve făţişe chiar şi în momentul celor mai mari crime de sânge. Astfel ei înşişi au sabordat democraţia românească în favoarea unei dictaturi sângeroase. Numai o minoritate restrânsă, e adevărat cu şefii celor două mari partide, Iuliu Maniu şi Brătienii, nu au acceptat dictatura. Dar nici aceştia nu au făcut o opoziţie activă, ci s´au limitat la o contestare pasivă... Şi când au venit ceasurile marilor adevăruri de după 23 August 44, tot o frântură a democraţiei, în cap cu Tătărăscu, a pactat cu prologul unei dictaturi mai primejdioase decât toate, aceea a interpuşilor lui Stalin.. Cea mai mare parte a Democraţiei a încercat să reziste la presiunea stalinistă, dar ce puteau face nişte oameni politici de tradiţie burgheză, adevăraţi diletanţi faţă de profesioniştii instruiţi la Moscova? Pe deasupra le-a mai lipsit şi o adevărată susţinere din partea Puterilor Occidentale. Astfel o nouă slăbiciune au dovedit şefii democraţi când au acceptat acel ridicol tertip de legalizare a guvernului Groza cu participarea câte unui reprezentant de fiecare partid.. Cât despre diletantism, ce să mai zicem de căderea în cursă dela Tămădău, când în locul avioanelor promise de nişte quasi-necunoscuţi, fugarii au găsit Securitatea comunistă!.. Clasa politică şi-a răscumpărat greşelile, imprudenţele şi uşurinţele

cu mari suferinţe,primite de cei mai mulţi cu demnitate....

Dar lecţiile Deceniului Fatal nu au fost înţelese de toţi în Exil.Neo-Carlismul şi Neo-Secesionismul cu intrigile şi diversiunile lor sterpe continuă să otrăvească rândurile Românilor.Astfel,aceşti otrăvitori de minţi şi suflete pot contribui la prelungirea metehnelor într'un secol fatal pt România..

- I.G.Duca,Amintiri politice,vol.I,München,1981.- Mă întreabă odată Iorga, prin Iulie 1915: Crezi Dta serios că putem cuceri Ardealul,că vom avea o Românie Mare?.. -Dar bineînţeles că o cred,dar sunt convins,altminteri n'aş urma pe Brătianu şi n'aş sta în guvern. -Ei uite,eu aceasta nu o cred,sunt convins că din toate nu va ieşi nimic.. -Dar pe ce te bizui ca să ai o asemenea convingere? -Pe ce,e foarte simplu: ţara asta e aşa nenorocită,aşa plină de păcate, de ticăloşii,de putreziciune,încât să fie mulţumită dacă îşi poate târî zilele, dar să mai cucerească ea pe alţii!...

Mă uitam la el şi mă întrebam: acesta este marele apostol al naţionalismului român,aceasta este încrederea lui în puterea de viaţă a neamului românesc? Dar dacă e aşa,ce înseamnă naţionalismul său,pe ce se înalţă piedestalul pe care sta? Pe ipocrizie,pe minciună,eram indignat.Aş fi mai înţeles să-mi spună că nu crede în îndeplinirea idealului naţional,fiindcă împrejurările ne vor fi potrivnice,dar să nu vază înfăptuirea lui posibilă fiindcă suntem un neam netrebnic,aceasta mi se părea,mai ales în gura unui istoric,o dezminţire a întregului nostru trecut,o acuzaţie pe care poporul nostru nu o merita.

- Nicolae Baciu,în Europa şi Neamul Românesc,Roma,Iulie 81.- Cui a folosit politica de destindere a lui Kissinger? Indiscutabil,Rusiei,pe toate planurile: militar,politic,economic,financiar,tehnologic şi teritorial.Imensele credite în finanţarea schimburilor comerciale dintre ea şi ţările Lumii Libere i-au permis să accentueze şi accelereze înarmarea.Grâul american i-a permis să continue un sistem economic şi politic,în loc să-l reformeze,să-l liberalizeze, să-l schimbe.Tehnologia americană,computere şi semiconductori de transmisiune şi telecomunicaţii le-au permis perfecţionarea armamentului lor atomic şi supremaţia de care se vorbeşte.Politica de surâsuri şi de "partener privilegiat" a lui Kissinger,ca şi cea de pupături "à la russe" dintre Carter şi Brejnev, le-a permis Ruşilor să pună piciorul în Angola,Mozambic,Etiopia,Yemenul de Sud, Afganistan.Politica acordurilor dela Helsinki le-a permis Ruşilor să continue dominarea şi exploatarea ruşinoasă a ţărilor din lumea de Est şi ţinerea lor sub papuc şi tancuri sovietice.Politica de destindere a permis Ruşilor întărirea regimului comunist în interior,promovarea şi finanţarea războaielor"de eliberare",promovarea terorismului,ameninţarea existenţei însăşi a Lumii Libere,a Occidentului şi a civilizaţiei noastre.. S'a dat totul fără contra echivalent,fără să se ceară nimic; o destindere în sens unic!

A beneficiat poporul american de politica de destindere?? Absolut,nu! Au beneficiat o serie de societăţi şi de oameni de afaceri americani.Dar nu America,nu poporul american.Din contră,această politică l-a costat bani şi îl va mai costa.Zborul comun al cosmonauţilor sovieto-american din 1975,Apollo-Soyuz, a permis Ruşilor să fure,pe gratis,o tehnologie spaţială în care contribuabilul american a investit miliarde şi miliarde de dolari,ca să nu mai vorbim de implicaţiile militare ale zborului "frăţesc".Cele 70 de computere ultra-moderne, domeniu în care America are zece ani de avans asupra Rusiei,şi computerul de "rezervaţiuni" vândut în 1975 companiei Aero-Flot,le-a permis uriaşi paşi în toate domeniile militare.Fabrica de tractoare dela Kama River,făcută de Americani,pentru construirea de camioane(150.000 pe an) cu trei axe şi de 250.000 motoare Diesel pe an,le-a permis să depăşească Statele Unite în număr de fabricaţie anuală şi să aibă la dispoziţie,pe tavă,camioanele blindate,diviziile blindate,pentru un "blitzkrieg",pentru diviziile blindate.America,contribuabilul american,a finanţat şi pâinea şi armamentul Rusiei...

Germania livrează Rusiei şi ţărilor satelite uzine cu cheia în mână,cele mai perfecţionate maşini unelte,compiutere şi electronice,oţeluri lucrate,uzine chimice şi mai ales îngrăşăminte pentru agricultură şi insecticide.Fără ele, şi grânele americane,Ruşii şi-ar fi spintecat de mult conducătorii,asmuţiţi de burţile lor goale.. Un acord de zece bilioane de dolari e negociat pentru construirea unei conducte de gaz de 5.500 kilometri,din Siberia în Europa de Apus, mărind dependenţa germană de energie de Uniunea Sovietică la 30%.. Când 30% din casele Nemţilor,30% din uzinele lor vor depinde de robinetul de gaz ţinut de

mâna abilă,dar criminală a Kremlinului,cine va putea împiedica şantajul politic,capitularea,comunizarea? Ce guvern german va rezista presiunii populare într'o iarnă grea cu casele fără căldură,cu uzinele fără energie?

Dar Rusia are şi părţi slabe.Puterea ei armată a fost şi e exagerată.Şi azi,într'un război general Rusia va fi zdrobită.. superioritatea ei numerică e depăşită de armamentul ultraperfecţionat şi ultratehnic american şi aliat.Dar agricultura? Dar problema naţionalităţilor,acest mozaic de o sută de popoare, dialecte,naţionalităţi,obiceiuri şi credinţe diferite? Dar problema conflictului inevitabil între rus şi nerus,între cetăţenii lor de prima şi de a doua clasă? Dar popoarele islamice din cuprinsul Uniunii Sovietice? Dar cei 11.000 de kilometri de frontieră cu China,duşman implacabil şi uriaş? Dar problemele energetice: aprovizionarea cu petrol ce ameninţă azi Rusia? Experţii susţin că din 1985 înainte Ruşii vor trebui să importe petrol.Dar declinul ideologic intern şi extern,atât de vizibil azi?.. Dar,mai ales,problema ţărilor robite la Yalta,a ţărilor din Răsăritul Europei?.. Yalta şi Helsinki trebuesc denunţate,anulate.. Doctrinei Brejnev de solidaritate socialistă prin tancuri ruseşti trebuie să i se opună o Doctrină Reagan de eliberare a acestor ţări.

- Le Monde,Paris,28 Iulie 81.- Comandantul militar al regiunii Galicia(Spania),gen.locot.Fernandez Posse,a afirmat: "Ne aflăm în plin război,un război subversiv şi murdar,în care se încearcă distrugerea valorilor noastre spirituale şi materiale".El a denunţat acţiunea unui "inamic tenace",a cărui natură n'a precizat-o,dar care pare de o redutabilă eficacitate pentrucă el "se infiltrează în presă,radio,televiziune,Biserică,învăţământ,universitate,cinema, artă,cultură" şi care,în plus,"stimulează pornografia,drogurile,avortul,ridiculizează pe Papă,Biserica,încearcă să divizeze forţele armate atacându-le onoarea,disciplina şi drapelul" şi,în fine,"cată să otrăvească spiritul soldaţilor şi să propage idei disolvante care opun pe părinţi fiilor pentru a distruge familia".Intr'o a doua fază,acest inamic "organizează sub orice pretext greve,dezordini şi incendii,sprijină revendicări sociale uneori imposibile, apără pe asasini şi atacă poliţia".Acest sumbru tablou de altfel nu-i propriu Spaniei,ci "Europei civilizate occidentale"...

- Tribune juive,Paris,1 Oct.1981.- La marea sinagogă din Bucureşti,marele rabin spune o rugăciune în sănătatea Statului Israel şi alta pentru RSR.La dreapta sa e secretarul general al comunităţii,fost ministru al Transporturilor.La stânga,directorul casei de pensii a comunităţii,fost viceministru al Sănătăţii.Membrii de partid nu sunt acolo,dar vor veni seara la centrul comunitar din strada Popa Soare.. Seara la masă,am în faţă pe Victor Bădăreanu, redactor politic la ziarul partidului comunist "Scânteia",şi la stânga pe directorul informaţiilor la primul canal.. Intelectualii evrei,mai ales scriitorii,jurnaliştii,profesorii,academicienii,par a fi peste tot.. Printre evreii încă "en vue",e Petru Lupu,membru al politbiroului.. Alexandru Graur,vicepreşedinte al Academiei Române.. Henri Wald,care ţine catedra de filosofie la universitatea din Bucureşti şi alţii zeci şi zeci.. La Dorohoi n'au mai rămas decât 500 de evrei,înscrişi la comunitate,dar trei sinagogi sunt încă zilnic deschise.. aici locuiau 10.000 de evrei,majoritari în aceste locuri... Din 800 de membri,câţi avea partidul comunist la sfârşitul războiului,600 erau evrei.Ana Pauker era una din figurile de prim plan ale politbiroului.Kişinevski,alt evreu,ţinea în mâini cadrele partidului.. Astăzi evreii pleacă.De ce? se miră Maurer; nici sub regimul legionarilor fascişti de dinainte de război ei n'au părăsit ţara cum o fac azi!.. Şi totuşi,federaţia comunităţilor evreeşti susţine zeci de "Talmudé torah" şi de cursuri de instrucţie religioasă, primeşte un important ajutor dela Joint,participă la adunări evreeşti internaţionale.. rugăciuni sunt făcute la fiecare slujbă pentru salvarea Israelului şi a capitalei sale eterne,Ierusalimul.Reuşita e atât de mare încât patriarhul bisericii ortodoxe,care grupează 90% din locuitorii ţării,s'a plâns într'o zi la marele rabin Rosen de privilegiile de care beneficiază comunitatea evreească şi de care i-ar plăcea să beneficieze şi el...

- Revista mea,Tel Aviv,12 Iunie 81.- Un meşter cizmar din Ierusalim,originar din România,povesteşte următoarele: "Acum câteva zile cineva mi-a adus la reparat o pereche de pantofi de damă şi fiind extrem de ocupat am refuzat să primesc lucrarea.Peste puţin timp s'a prezentat însăşi clienta şi nu mare mi-a fost mirarea să recunosc că este d-na Ofira Navon,soţia preşedintelui Statului,

care m'a rugat să mă ocup de pantofii ei,deoarece urmà să facă nu ştiu ce deplasare şi avea nevoe de ei a doua zi.Fireşte că n'am putut refuza.Şi m'am gândit: Dacă mai trăiam în România,aveam eu cinstea ca însăşi soţia preşedintelui Statului să vie în atelierul meu pentru o reparaţie de pantofi? Mai întâi că d-na Ceauşescu nu poartă pantofi reparaţi,al doilea că n'ar fi venit în modestul meu atelier,şi dacă prin imposibil ar fi venit,nu mi-ar fi cerut,mi-ar fi poruncit!".Modestia d-nei Navon e în acelaş timp şi una din expresiile democraţiei noastre...

- <u>Nicolae Lupan</u>,Ultimatumul,în "Cuvântul Românesc",Aug.81.- Trenurile nu mai circulau şi o luarăm pe jos -dela Chişinău- spre Bălţi: 130 de kilometri! Am înoptat într'un sat numit Todoreşti,pare-mi-se,unde dimineaţa am fost martori ai unei scene înfiorătoare prin josnicia ei.Minoritari,mai tineri şi mai în vârstă,care până atunci deţinură aproape suta la sută comerţul şi medicina,deschiseră foc de mitralieră asupra unei mici unităţi de infanterie românească care se retrăgea în ordine spre Prut.Bieţii soldaţi,se trântiră neputincioşi la pământ,fiindcă aveau ordin să nu tragă în niciun fel de situaţie.Li se rupeau epoleţii,li se luau centurile cu cartuşiere,erau descălţaţi de bocanci,în timp ce sublocotenentul fu desbrăcat până la indispensabili.L-am întrebat pe unul cu mai multă spumă la gură decât alţii,de ce această bătaie de joc,la care mi-a smuls chipiul de licéist de pe cap,i-a rupt cocarda cu stema ţării.. In satul nostru sosiră într'un fel de tanchetă doi militari şi trei civili.. Le ieşì în cale Ivan Iandulschi,un rus pripăşit pe la noi din timpul revoluţiei,urmat de câţiva evrei cu bucăţele de panglici roşii la piepturi...

- <u>Pr.Ion Dan</u>,Paştile la Români,în "Perspective",München,Iunie 81.- In ultima vreme.. acest freamăt ancestral de simboluri încondeiate,această doină de note polihrome a sufletului etnic şi religios al Românului,se aude tot mai încet.Frumoasa datină a ouălelor roşii,incondeiate în soare şi stele,apune.Această lumină a soarelui <u>dacic şi creştin</u> începe să se stingă şi,cu ea,presimt dureros că se sting multe datini şi tradiţii.<u>Se stinge satul românesc</u>.Arta ouălelor încondeiate dispare încet,aşa cum dispare şi portul ţătănesc,şi se pierde împreună şi spaţiul român şi "viaţa dela ţară".Odată cu aceasta,poate,moare o epocă în care ţăranul român,născut poet,cântăreţ şi iubitor de natură,inspirat de atâta murmur de izvoare,de atâta freamăt de codru şi de atâta cântec de ciocârlie, doinea pe lângă carul cu boi sau cânta cu fluerul pe lângă turma de oi,sau din desişul şi umbra pădurilor milenare contempla cerul,ca printr'o fereastră,şi în tainiţile inimii lui se închina lui Dumnezeu,ca un dac,în templul codrului,al codrilor Carpaţilor.Acest ţăran,această viaţă,moare.Moare Abel!

- <u>Richard Wurmbrand,</u>în Action Evangélique pour l'Eglise du Silence,Courbevoie,Sept.1981.- In Vinerea Mare,,şefii a douăsprezece secte protestante sin Statele Unite şi Consiliul naţional al Bisericilor renegate au coborît în stradă la Washington pentru a încerca să determine guvernul american să suspende ajutorul dat guvernului din El Salvador.Pentru un motiv sau altul,ei au uitat să ceară încetarea ajutorului militar dat de Cuba comuniştilor cari încearcă să distrugă religia.Demonstraţii asemănătoare au avut loc şi în timpul războiului din Vietnam.Rezultatul a fost că Statele Unite au suferit o ruşinoasă înfrângere care a lăsat pe comunişti liberi să ucidă 2 milioane de persoane,adică jumătate din populaţia Cambogei.Ei au fost deasemeni lăsaţi liberi să se răzbune pe mii de creştini din Vietnam şi Laos.. urmare a colaborării unui cler al nostru trădător.- În aceeaşi publicaţie se vede o fotografie cu Ion Pavel II stând de vorbă cu doi refugiaţi români,Ion Iancuiovici şi Petru Târziu: "Când papa auzì de persecuţiile prin care au trecut aceşti doi fraţi,îi îmbrăţişă şi le spuse că El se ruga în toate zilele pentru cei ce suferă pentru Cristos în ţările comuniste".

- <u>Pr.Ioan Răuţescu</u>,în "Câmpulung-Muscel-monografie istorică",1943.- In Noembrie 1866,N.Rucăreanu,fost deputat in Divanul ad-hoc,întreabă pe Gheorghe Bariţ din Braşov dacă ar găsi acolo să se împrumute cu 20.000 de galbeni.Banii i-ar trebui să cumpere o proprietate ce se vinde.Ar fi rău s'o cumpere streinii şi mai ales evreii,judeţul fiind până atunci scăpat de aceste lepre.-

- In 1842,<u>Gazeta Transilvaniei</u>,Braşov,avea mai mulţi abonaţi la Câmpulung.

- În <u>Divanul ad-hoc</u>,<u>Muscelul</u> a avut deputaţi pe postelnicul Şt.Golescu,Al. Şt.Golescu şi săteanul Tică Ion; iar <u>Câmpulungul</u> pe C.D.Aricescu şi Nicolae Rucăreanu(al cărui bunic,Gh.Zmerna,era venit,în a doua jumătate a sec.18,de prin părţile Macedoniei).-

- Basil Lapadat Marcu,Comunicare la Congresul Limbii Române,N.York 1980,în "Troiţa",Iunie 1981.- Tata a învăţat a scrie şi a ceti româneşte în America,cu cărţi aduse dela Editura "Cartea Românească" din Bucureşti.A învăţat să bată şi la maşina de scris,şi chiar să facă acte notariale şi cu traduceri,deşi n'a frecventat nicio şcoală.Ca el au fost mulţi.Împreună cu Neagu Popa şi Cristea Tete,acest Aromân,Nicolae T.Lapadat a fost sufletul Societăţii Sentinela Română şi al Parohiei Sf.Arhanghel Mihail şi Gavril din Fort Wayne,Indiana,vreo două decenii.Englezeşte a învăţat strictul necesar,însă cu Româna a ajuns departe. Ştia toată Liturghia pe de rost.Neavând mijloace de transport,Duminicile,mai ales,recita toată Liturghia singur.La Crăciun umbla cu Colinde,iar la Anul Nou cu Irozii,o piesă de teatru sacru,şi toate costumele le-a făcut el.

- Dumnezeu,în "Troiţa",Wollowdale(Canada),Sept.1981:

Congresul limbii din ăst an
Să stea sub semnul Meu,
Că-i graiul lui Badea Cârţan
Şi e şi graiul Meu.

De-aceea cei ce nu-l vorbesc,
Nu-l cântă,nu-l visează,
Nu-l scriu şi nici nu îl citesc,
Pe mine mă-ofensează!

Şi-am să ordon să intre'n Rai
Cine graiu-şi iubeşte
Şi cine'n minunatu-i strai
Vorbeşte româneşte...

Iar cine-i laş,cine-i mişel
Şi graiu-şi ruşinează,
Şi Eu mă ruşinez de el,
Când fi-va să mă vază!

Există oare,bunăoară,
Frumoasă şi mai bună
Un cânt cu "mioriţă-mioară"
Balada voast'străbună?

Şi când cioban,Badea Cârţan
La Roma a purces,
S'audus cu el la Vatican,
În lin şi-agale mers,

Şi Dacii,Decebal,Traian,
Strămoşii lui Cârţan.
Acolo ei au juruit
Lui Petru că nepoţii

Niciunul să fie primit
În rai la trasul sorţii,
Decât acel ce jurueşte:
Tot natul ştie româneşte!

- David Cohn din Beer Sheba,emigrat din Ţară,scrie la "Tribuna României":"E normal ca toţi copiii noştri să vorbească româneşte.Eu am două fiice şi un fecior.Fiica mea cea mare a venit în Israel cu o fetiţă de trei ani,iar feciorul meu cu o fetiţă de patru ani,acum copiii sunt mari şi continuă să vorbească limba română la perfecţie.Cea de-a treia fiică s'a căsătorit aici în Israel şi are trei băieţi,de zece ani,opt ani,şi un an şi jumătate.Cei doi copii mai mari născuţi aici vorbesc româneşte fără cusur,cel mic înţelege tot ce i se spune. Nepotul cel mare a început să şi citească în limba română".- Am reprodus cele de mai sus,în speranţa că pilda dlui Cohn va stimula interesul atâtor "..escu" din Exil pentru limba strămoşilor!

- Buletinul parohiei Sf.Gheorghe,Toronto,30 Aug.81,- despre "Câmpul românesc" din Canada,Duminică 23 August: "Cei prezenţi,în frunte cu preoţii Dumitru Ichim din Kitchener şi Nicolae Tănase din Toronto s'au rugat la Crucile Martirilor şi celor căzuţi în închisorile comuniste din ţară,cruci ridicate de Societatea Culturală din Hamilton şi alţi buni Români.Au fost pomeniţi toţi aceia cari şi-au dat viaţa pentru apărarea ţării,a Crucii şi a libertăţii neamului românesc,în război şi acasă,în temniţe,la canal,stuf şi alte locuri de distrugere trupească şi sufletească a tot ce a avut mai bun şi are neamul românesc,de către temnicerii puşi în slujba Moscovei,unealtă a Satanei".

- Din Buletinul pe Iulie al Parohiei Române din Washington vedem că,fiind inundată sala parohială,bucătăria şi băile şi acoperite cu nămol duşumelele,- parohienii,în frunte cu col.Gheorghe Codrea,au sumes mânecile şi au făcut curăţenie.Bravo! De altfel,parohia vrednicului preot Anchidim Uşeriu dispune de o adevărată colecţie de ofiţeri superiori,mai fiind membri activi,acolo,şi coloneii Filimon,Canja şi Ureke,prezidaţi,până nu de mult,chiar de un general: Dumitru Petrescu.

&& "Prin muncă,când este cinstită -afirmă Nicolae Roşca-,omul se depăşeşte pe el însuşi,devenind stăpânul materiei".Abia acum se înţelege de ce Marele Închipuit,patronul său,nu şi-a putut stăpâni.. materia!

"Iubind omul -citim mai departe,în apologia dragostei creştine-,nu-l poţi leza nici în necesităţile lui materiale,nici în cele morale".Cine o face este, aşadar,ne-om! Iată în fine o recunoaştere clară,din partea unui necondiţionat..

PUNCTE SI CONTRA-PUNCTE

- BĂIEŢII BUNI ŞI RĂI.- Nu avem intenţia,o repetăm şi o vom repeta,de a polemiza decât numai dacă nu se poate altfel.Nu polemizăm nici acuma.Dacă cele câteva rânduri următoare aduc a polemică,nu este vina noastră.

Domnul Horia Sima şi-a acordat un interviu în Buletinul Dumisale,ca un fel "De vorbă cu mine însumi" din versurile lui Minulescu.Nu vom analiza auto-interviul Dlui Sima.Vom face doar două-trei observaţii.In primul rând vom nota certificatul de independenţă naţională eliberat Consiliului Naţional Român de Dl Sima.După ce i-a atribuit "gânduri necurate" şi dependenţă de "forţe oculte" în complicitate cu anumiţi legionari,Dl Sima îşi răspunde la auto-întrebarea cu privire la "procesul de descompunere" a Consiliului Naţional: "Trebue să privim puţin în culisele Exilului.Cercurile evreo-liberale-masonice au sprijinit la început iniţiativa Penescu,sperând că vor putea converti acest Consiliu într'un instrument docil în mâinile lor,cum a fost Comitetul Vişoianu. Dar evoluţia Consiliului Naţional i-a îngrijorat,simţind că nu-l mai pot conTROLA(sublinierea noastră).Şi atunci tot ei,cari la început i-au acordat girul, i-au retras încrederea şi s'au decis să-l lichideze".Interpretarea Dlui Sima poate fi justă sau nu,cel puţin în parte.Numai că C.N.R. nu se lasă lichidat. Dar ce a determinat "evoluţia" Consiliului Naţional şi cui se datorează? Dl Sima,ca patriot,ar trebui să salute un organ gelos de independenţa naţională. Ar fi fost însă poate mai oportun ca C.N.R. să convingă aceste cercuri cu o dialectică mai subtilă despre convergenţa de interese în conjunctura actuală. Nici Dl Sima nu poate gândi altfel,dacă e consecvent cu devoţiunea-i dinastică.

Din această devoţiune,Dl Sima dă o dublă lovitură: justifică pe Rege pentru abandonarea Consiliului Naţional şi aruncă o "săgeată de Part" Părintelui Boldeanu.După Dl Sima,Regele,găsit într'o situaţie delicată cu povara Consiliului,a fost scos din încurcătură "de omul providenţial,Părintele Boldeanu". Această Faţă Bisericească,ne spune Dl Sima,"a oferit Majestăţii Sale soluţia ca să lichideze onorabil Consiliul".Adjectivul"onarabil" e un cuvânt în plus în această frază.Dl Sima consideră deci pe Părintele Boldeanu co-lichidatorul Consiliului Naţional,complice cu numitele cercuri,şi implicit,în ciuda devoţiunii,tot astfel şi pe Rege.

Şi,însfârşit,înregistrăm nu fără haz cum,tot din devoţiune,Dl Sima ne denunţă vindictei regale."Vedeţi",parcă ne-ar pârî la şcoală,"noi suntem băeţi buni,nu facem rele,răi sunt ăia",arătându-ne învăţătorului cu degetul.Noi nu ne supărăm.Ne întrebăm însă la ce corespunde profesiunea de credinţă monarhică, de unde provine devoţiunea dinastică a Dlui Sima.Să vadă o analogie,cum e posibil,între situaţia de azi din Ţară şi aceea din 1940? Să creadă într'o nouă Restauraţie? Să întrevadă un rol şi pentru dânsul într'o combinaţie ca atunci? Aşa ar avea aerul cu declaraţia dela urmă despre "rezerva strategică a naţiunii".Dar vedeţi D-Voastră,dacă Istoria deseori se aseamănă,nu se repetă niciodată.-

- CHESTIA INTERZISĂ.- La acest contra-punct voi face o excepţie şi voi scrie la persoana întâi.In general mă feresc de abuzul de "eu".Prefer comunitarul "noi".De data aceasta deci,"eu"! In relaţie cu vindicta regală la care mă supune indirect Dl Sima,nu am de gând în niciun chip să mă apăr,ci numai să restabilesc un adevăr.De pe urma colaborării bi-decenale cu Principele Nicolae,câtiva mă bănuesc de ostilitate personală faţă de Regele Mihai.Fals! Nu am nimic personal cu Regele Mihai.Ce resentimente personale aş putea avea faţă de un personaj de sânge regal? Ca persoane,ce avem de împărţit? Din contră,îmi amintesc ca într'un fel de reverie de Copilul-Rege,apoi de micul Voevod de Alba Iulia,de adolescentul înecat de emoţie la depunerea jurământului în gradul de Sublocotenent,şi însfârşit de tânărul redevenit rege după catastrofa naţională care a măturat tronul tatălui său.

In viaţa particulară îl cred pe Mihai un om onest,un bun soţ şi tată,un funcţionar conştiincios.Viaţa familiei regale e exemplară.Nu este puţin lucru ca cinci principese să nu fi contribuit la cronica scandalurilor din "Jet-Society" de azi.De ele,s'a vorbit numai că una sau alta va fi Regină a Angliei. Astfel de zvonuri au însemnat cel mai autorizat certificat de bună purtare în clubul sângelui regal.Copilul-Rege a împlinit acum şi el 60 de ani,vârsta punţii spre bătrâneţe.

Dar despre Regele României,subiect de Drept Public şi factor în viaţa po-

litică,am dreptul să gândesc şi altfel şi s'o spun deschis.In toate societăţile libere,mai-marii lumii pot fi criticaţi.In democraţie regi,regine şi şefi de Stat,nu scapă de regula discuţiei publice în anumite împrejurări.Critica trebue să fie,desigur,motivată,fără patimă,cuviincioasă,faţă de mai-mărimi ca faţă de oricare cetăţean.

Numai în climatul de Fanar din Exilul cosmopolit,medelnicerii,adică purtătorii de lighean domnesc,fac exces de zel.Aceşti ultra-curtezani,în exagerarea linguşelii,vor să creeze Regelui în Exil un nimb dublat de un tabu ca la apogeul monarhiei absolute dela Versailles.Ei provoacă sub pretext constituţional un adevărat sindrom absolutist.Ultra-curtezanii văd un delict de "lèse-majestate" în oricare remarcă privitoare la Rege,care nu este o ploconeală pe placul lor.Orice observaţie oricât de măsurată,orice obiecţie oricât de motivată, orice comentar oricât de necesar pentru lămurirea opiniei româneşti care implică şi pe Rege,sunt considerate ca atacuri.Orice adevăr e o insultă la adresa Regelui.O adevărată neuroză a cuprins un mic cerc de adulatori faţă de orice aluzie în care nu figurează "Trăiască Regele în pace şi onor".Aceştia,dacă ar putea să reediteze sistemul lui Carol II,ne-ar suprima publicaţiile şi ar pune curţile marţiale să ne pedepsească cu ani mulţi de temniţă grea.Regele devine astfel "chestia interzisă" ca un tabu.Generaţie după generaţie ştiu ce pacoste sunt curtezanii pe lângă regi şi împăraţi.Nu fără rost îi biciuia Alecsandri în versul celebru "curtezani nemernici la tron imperial!".

Dacă Regele vrea să fie de folos Românilor,să se lepede de acest soi de curtezani.Un exemplu îl dă tocmai un fost monarh cu adevărat absolutist,refugiat de departe,din atât de încercatul Afganistan.Regele Afganistanului,retras tot în Elveţia,a declarat de curând că pe el nu-l interesează monarhia,ci numai ce serveşte eliberarea ţării sale de Ruşi.Regelui Mihai îi vor binele numai cei ce-i spun în faţă acest adevăr.

- <u>CAUZE ŞI EFECTE</u>.- Toţi ştim,nu numai Hegel,că oamenii nu învaţă nimic din experienţa altora.Mai puţin încă popoarele ţin seamă de întâmplările dintr'un lung şir de generaţii.Nici măcar Statele şi Guvernele lor nu sunt mai precaute faţă de învăţăturile Istoriei.În acest fel,dacă Istoria nu se repetă,ea se aseamănă dela Geneză,când încă nu era Istorie,până astăzi.

Pe linia viciului de memorie a oamenilor,popoarelor şi Statelor se înscrie Conferinţa Sovieto-Americană de dezarmare,deschisă de curând la Geneva.Presa scrisă şi audio-vizuală cât şi Cancelariile se prefac a-i da o importanţă capitală.Noi ştim însă ce soartă au avut încă dela începutul secolului Conferinţele şi discuţiile de dezarmare.După fiecare conferinţă şi discuţie de dezarmare au urmat înarmări şi mai aprige,şi până la urmă răsboaie,dintre care două mondiale.Căci înarmările şi dezarmările nu sunt cauze de conflicte,ci efecte. Când există cauze de conflict,Statele se înarmează.Când cauzele de conflict scad sau dispar,Statele dezarmează.Înarmările sau dezarmările depind astfel organic de raporturile dela cauze la efecte.Lumea va ajunge cu adevărat la dezarmare când se vor suprima cauzele înarmării,adică ale conflictelor acute de interese.Restul este un moft al Diplomaţiei superficiale şi al Propagandei interesate.

Nici Conferinţa de dezarmare dela Geneva nu va face excepţie dela această regulă inmutabilă în raporturile de forţă dintre State.Căci niciodată în acest secol,nici măcar în preajma celor două răsboaie,conflictul de interese nu a fost mai încordat ca acum între Puterile mondiale.Desbaterile ruso-americane despre dezarmarea nucleară ne amintesc precedente de dinainte de 1939 şi de 1914.In 1912 lordul Haldane,Ministrul de Răsboi britanic,s'a dus la Berlin pentruca să trateze limitarea înarmării navale germane.În 1932,Conferinţa de Dezarmare tot dela Geneva şi prezidată tot de un om politic britanic,a constituit cadrul tocmelilor pentru fiecare avion,fiecare tun,fiecare mitralieră.Nici misiunea Lordului Haldane la Berlin de acum 70 de ani,nici Conferinţa dela Geneva de acum o jumătate de secol nu au avut succes.Şi cum puteau să aibă? Nu suprimi efectele fără să suprimi cauzele.Altfel consecinţa este tocmai contrarie,adică tocmai cursa înarmărilor.

Conferinţa ruso-americană nu ar avea aceeaşi soartă decât în două ipoteze: capitulare occidentală,sau tratarea globală a conflictului de interese ruso-occidentale.Aşa ar fi logic,adică eliminarea cauzelor pentru a suprima efectele.Dar a existat vreodată o logică în conflictele ruso-occidentale? Negociato-

rii americani nu sunt oameni noi,cum ar fi fost de crezut din partea unui nou regim cu pretenţiile afişate de Preşedintele Reagan.D-nii Pinel Nitze şi Wall Rostow sunt veteranii Diplomaţiei lui Kennedy şi Johnson.

Dar armele cu adevărat primejdioase nu sunt rachetele S.S.20 cu trei capete ca Cerberul,şi nici mareea de tankuri ruseşti gata să distrugă metropolele şi să se reverse asupra Europei.Armele cele mai eficace sunt manipularea maselor cu slogane pacifiste şi mişcările teroriste cu pretextele de "eliberare a popoarelor".Aceste arme de dizolvare a rezistenţei occidentale le ştie Rusia să le mânuiască cu măestrie..Conferinţa ruso-americană dela Geneva ar avea un rost dacă ar convinge,sau mai bine zis ar constrânge Rusia să renunţe definitiv la aceste arme de destabilizare a popoarelor.Altfel urmează o cursă a înarmării mai gigantică decât toate şi cu aceleaşi consecinţe ca în 1939 şi în 1914.

M.F.Enescu

CRĂCIUNURI DE DEMULT de Victor Eftimiu

Visam,pe-atunci,Crăciunuri minunate,
Şi'n aşteptarea lor trecură ani,
Şi anii cum treceau,tot mai bogate
Ni se păreau Crăciunurile toate,
Trecutele Crăciunuri de copii sărmani..

Pe podul stelelor
din cer în cer întinse,
Treceam sburând în stol de zurgălăi,
Şi'n plinul proaspăt al zăpezii ninse
Noi deschideam miriadare căi
Pe larg de continente necuprinse.

Ţi-aduci aminte,Dumitrescu P.Vasile
(Te cheamă azi Basil Demetrian
Şi eşti inspector general
pe la "Textile"),

Cum repetam noi două luni de zile
Ca să cântăm o dată într'un an?

Credeam că'n noaptea Moş-Ajunului noi toţi
Vom câştiga de tren
pân'la Constanţa,

De unde vom porni ca mateloţi
S'ajungem căpitani de vas
în drum spre Franţa,
Apoi exploratori şi regi la hotentoţi..

Nu s'a'mplinit copilărescul pas.
Bătătorim aceleaşi străzi bucureştene.
Tot mai puţine Moş-Ajunuri ne-au rămas..
Strivim,zâmbind,o lacrimă'ntre gene:
Nu cred să mai ajungem căpitani de vas..

&& Din Banatul înstreinat.- La un concurs literar din Sarajevo s'au prezentat 366 de lucrări.Premiul III l-a luat tânăra româncă Felicia Marina Munteanu.- Tot ea a cucerit,alături de Marina Martin şi Nicu Ciobanu,din 14 candidaţi,premiul literar al ziarului "Libertatea" din Panciova.- Dela 12 Octombrie a început să funcţioneze pe lângă Facultatea de Filosofie din Novi Sad o catedră de limba şi literatura română,având dela început 21 de studenţi.- În zilele de 30 Octombrie-1 Noembrie,Teatrul Naţional din Timişoara s'a prezentat publicului la Novi Sad,Panciova şi Vârşeţ cu "Păcatul din Valea San Florian".-

&& În "Biserica Românească",organ al bisericii lui Ceauşescu din Italia,un "episcop",Adrian Botoşăneanu,se ocupă de George Enescu,carele "atât de mult a iubit ţara şi poporul român,încât a dorit cu ardoare ca ultimele clipe ale vieţii să le petreacă acasă,pentru a se adăuga neamului din pământul sfânt al moşilor şi strămoşilor săi.Dar o boală grea.. l-a împiedicat să-şi împlinească dorul său legitim"."Boala",care l-a făcut să prefere moartea în străinătate decât viaţa sub bolşevici a fost,precum se ştie,ocupaţia rusească; dar "episcopul" nostru,fidel "evangheliei" stăpânului său Ceauşescu,minte fără să clipească! Asta,pân'o reuşi să înveţe decalogul.- Tot acolo,dl Drăgan afirmă,nici mai mult nici mai puţin,că "românii sunt creştini chiar înainte de cucerirea Daciei de către Traian".Acum,fiindcă tot se afla în treabă,ce l-o fi împiedicat să împingă creştinarea noastră până.. înainte de Cristos?

&& Citim în "Cuvântul Românesc"că mitropolitul rus Filaret a proclamat ca sfinţi "pe fostul ţar Nicolae al II-lea,întreaga lui familie şi servitorii care i-au urmat în exilul din Siberia",cu precizarea că năstruşnicul mitropolit nu face parte din Mitropolia Ortodoxă Americană,din care face parte Episcopia Română dela Vatra Românească.În adevăr,de mitropolia lui Filaret face parte,dintre români,numai părintele Boldeanu.-

&& Interesanta carte a Dlui N.Penescu: "La Roumanie.De la Démocratie au Totalitarisme",cuprinzând anii 1938-1940,poate fi comandată(cu 60 de fr.fr., 12 dolari,sau 25 mărci),la : Contrepoint(S.E.R.C.),4 Rue de Stockholm, 75008 Paris,- sau la VATRA,trimiţând 25 de mărci,în care intră şi transportul.-

CARTEA DOMNULUI PENESCU

"La Roumanie,de la democratie au totalitarisme"(1938-1940),e scrisă de secretarul general al partidului Naţional-Ţărănesc.E oarecum logic ca dânsul să apere politica acestui partid.Cum autorul a fost un intim al lui Maniu,care avea în acea vreme mare putere de decizie,el apără acţiunea dusă de acesta şi consimţită de partid.folosind o largă documentare şi încercând să fie cât mai imparţial - natural,cât se poate cere unui om ce-a colaborat multiplu într'o anumită direcţie.Mai trebue ţinut seamă că opera e publicată în franceză,deci adresată şi streinilor.Pe lângă încercarea de obiectivitate,trebue deci ţinut cont şi de opinia externă.Nimeni nu poate însă trece cu vederea argumentarea strânsă şi onestă a D-lui Penescu.

Cartea câştigă în importanţă când se cunoaşte personalitatea autorului.Se vede din cele citite şi ştiute că autorul a jucat un important rol în ţară şi streinătate.De când a venit peste hotare,ceva s'a schimbat în viaţa Exilului. El a fost primul om politic ce a încercat să valorifice Exilul,să-i dea o unitate.Spre deosebire de Comitetul Naţional al D-lui Vişoianu,Dl Penescu a ţinut cont şi de ţara românească.Nu l-a interesat doar politica externă,ca pe antec e-sor.El venea din frământarea unei ţări îngenunchiate şi românii trăgeau greu în cumpănă.O politică demnă încearcă să îmbine aspiraţiile ţării cu orientarea Occidentului.In acest sens Dl Penescu a reuşit ceva greu de satisfăcut.S'a menţinut pe planul extern şi şi-a apropiat şi Exilul,în bună parte,deci în fond şi suflul ţării.Un asemenea om e necesar.E de accentuat asta acum,când unii încearcă alte direcţii,streine de vrerea neamului.

Cartea începe cu dictatura lui Carol II,despre care spune: "Românii au detestat pe acest rege amoral şi sancvinar".Trece apoi la descrierea guvernării Antonescu.Critică orientarea politică a mareşalului,dar îi recunoaşte eroismul, buna credinţă.Era normal să fie deosebiri între Maniu şi Antonescu.Unul era pentru democraţie,cu pluralism politic,celălalt era om de autoritate,militar. Unul voià să fie alături de Occidentul democrat,altul avea orientare contrară.

Antonescu intră în război la 22 Iunie 1941.La 18 Iunie se ţine • şedinţă a Biroului partidului,care împuterniceşte pe Maniu să pună în gardă pe Antonescu contra gravelor consecinţe ce vor decurge din alianţa cu Hitler.Văzând că generalul porneşte totuşi la război,Maniu i-a cerut ca cel puţin să se oprească pe Nistru.În Octombrie 1942,scrie autorul,situaţia militară păru destul de gravă dictatorului român.El ar fi spus în trenul ce-l ducea la Bucureşti,venind de pe front: "Germania a pierdut războiul; trebue acum să ne concentrăm toate eforturile spre a nu pierde războiul nostru".

Maniu era convins încă dinainte de izbucnirea războiului de rezultat.El presupusese că Hitler va deslănţui războiul şi-l va pierde.De aceea a încercat din răsputeri să oprească o aliniere alături de Axă,şi a acţionat perseverent pentru păstrarea relaţiilor cu Aliaţii.Considerând războiul ca pierdut,el ştia că,astfel,se va pierde şi Basarabia şi Bucovina.Voià să salveze cel puţin integritatea Transilvaniei.Cartea menţionează efortul făcut în acest sens.

Maniu voià să-l determine pe mareşal să ceară armistiţiu.Antonescu ducea şi el tratative în acest scop,dar nu l-a cerut.Probabil găsea condiţiile prea grele,şi îi venea cumva şi greu să se despartă de-un tovarăş de luptă.Însă Aliaţii presau.Erau necruţători şi îngrijorarea creştea,pe măsură ce ruşii înaintau.Aşa,din ezitare în ezitare s'a ajuns la 23 August.

Maniu n'a luat parte la acest act,care "nu-i aparţine",cum s'a şi exprimat. Cu siguranţă că şi el era foarte îndoit în ce priveşte săvârşirea lui,ca să treacă personal la comitere.Dl Penescu spune că acest act a fost făcut precipitat,fără suficiente precauţii.Cât despre predarea la ruşi a mareşalului,adaogă că "istoria nu va ierta-o niciodată".

Actul dela 23 August 1944 e controversat.A fost puternic atacat în Exil. Certurile lezează unitatea,apoi e greu să se comenteze ceva azi cu imparţialitate.Politica ţării pe plan extern a divizat oamenii.De-aici interpretări deosebite.Doar istoria va putea aprecia mai senin un act cu părţi şi negative şi pozitive.Discuţia ar trebui ocolită cu atât mai mult cu cât războiul încă nu s'a terminat.El continuă în înfruntări parţiale între foştii aliaţi.Evenimente importante se desfăşoară în istorie,ce depăşesc viaţa limitată a unei generaţii. Deocamdată realitatea e că ţara noastră a sfârşit-o în dramă şi că toate orientările au dat greş.O nenorocire istorică nu putea fi evitată doar cu puterile

noastre.Astăzi nu putem spune că Antonescu a văzut bine,deoarece Germania a pierdut războiul şi odată cu aceasta a fost invadată şi jumătate de Europă.Nu putem spune nici că cei ce-au mizat pe democraţiile vestice s´au orientat convenabil,deoarece acestea ne-au abandonat.Ce-am putea spune e că democraţia occidentală s´a răspândit în toată Europa liberă şi în ţările de ea influenţate, deci şi în ţările învinse,adică Germania,Italia,Japonia.Noi nu putem merge decât alături de ţările libere,singurele ce mai pot da speranţe.

Din punct de vedere extern,noi nu ne putem prezenta azi în faţa lumii libere fără moştenirea lăsată de Maniu.Doar prin acţiunea dusă de el şi de cei ce l-au însoţit ne putem încopcia în efortul democraţiilor.Apoi Maniu rămâne o expresie puternică şi în ce priveşte adeziunea românească.El se poate spune că a fost cel mai popular om politic român,mai ales spre sfârşitul vieţii.O viaţă de sacrificiu în lung şir de ani.Bădăcinii vor rămâne mereu un loc de închinare.

Deoarece în cartea D-lui Penescu se insistă mult asupra mareşalului Antonescu,spre a se scoate în evidenţă o diferenţă de opinii,se cade să comentăm asupra ei.Antonescu a condus ţara într´un moment greu.El a pierdut,însă cu sabia în mână,în faţa celui mai mare duşman al ţării.A căzut demn şi viteaz.A căzut ca atâţi voevozi în istoria neamului.Ca Brâncoveanu,Mihai,sau Ion Vodă. Rămâne deci înscris în amintirea Românilor.

Dl Penescu îi contestă simţul politic.Poate are dreptate.Eroismul nu se acordă totdeauna cu talentul politic.Însă în viaţa popoarelor contează şi eroismul.Din înfrângeri,uneori,se aprind flacări ce luminează viitorul.Horia,Iancu, Tudor,Codreanu,au căzut,dar ce cutremurătoare apariţii!

În lupta dusă de Maniu,autorul cărţii i-a dat un concurs important.Cei ce vor răsfoi cele scrise,se vor convinge.Dar pentru asta ar fi fost suficiente cuvintele rostite de Maniu în cursul interogatoriului din faţa tribunalului comunist.La întrebarea preşedintelui,ce opinie are despre N.Penescu,Maniu a răspuns: "Cea mai bună opinie.Este un om foarte dotat,un frumos caracter,cu o excepţională putere de muncă.De aceea,de când l-am cunoscut,m´am ataşat de el din toată inima,cu o totală încredere".N.Penescu scrie: "Judecata lui Maniu în ceea ce mă priveşte este singura recompensă ce am primit-o pentru tot ceeace am făcut şi suferit în lupta ce-am dus-o împreună pentru apărarea libertăţii.Eu îi sunt recunoscător".

Horaţiu Comăniciu

&& La Catedrala din Freiburg a Eparhiei Europei centrale,păr.D.Em.Popa a făcut Duminică 6 Decembrie,după Liturghie,un parastas pentru făuritorii României Mari: Regele Ferdiand,Ionel Brătianu,mareşal Averescu,generalii Dragalina,Praporgescu,Poetaş,căpitan Ignat,Ecaterina Toderoiu,sergent Donici,Vasile Goldiş, Delavrancea,Nicu Filipescu,Take Ionescu,Iuliu Maniu,Vaida-Voevod,Mihalache,Goga,Cicio Pop,şi alţii,cum şi pentru cei ce "şi-au pus pieptul la hotare" pentru păstrarea şi înălţarea sfintei moşteniri,sacrificându-şi vieţile tinere în lupta contra comunismului: Corneliu Codreanu,Niki Constantinescu,Iancu Caranica,Doru Belimace,Iosif Bozântan,Ion Caratănase,Ştefan Georgescu,Ion State Grigore,Ion Trandafir,Ion Atanasiu,Ştefan Curcă,Ion Pele,Ion Bogdan şi Vlad Radu,asasinaţi tâlhăreşte de cuplul Carol-Wolf în noaptea Sfântului Andrei,1938.-

&& Congresul Episcopiei Române Ortodoxe libere din America s´a ţinut la Vatra Românească,3-5 Iulie,cu participarea celor doi episcopi(Valerian şi Natanael),a 31 de preoţi,3 diaconi,Maica Alexandra(stareţă),conducătorii organizaţiilor auxiliare,şi mult popor.Cu acest prilej s´a comemorat şi centenarul naşterii lui George Enescu,despre care a vorbit părintele Vasile Haţegan.

- În aceleaşi zile a avut loc,la Lansing,congresul episcopiei oblăduite de Cuvioşia Sa Nae Ceauşescu.Cu acest prilej,cum citim în "Credinţa",arhiepiscopul Victorin,într´un efort de sinceritate,"s´a referit la marele dar pe care-l au cetăţenii şi locuitorii pe pământul american,prin libertăţile în toate domeniile de activitate ale vieţii oamenilor şi în deosebi în păstrarea şi întărirea credinţei religioase",- nu ca în România!

&& La 24-26 Septembrie s´au desfăşurat la München lucrările reuniunii românogermane,organizată de Societatea Academică Română,secţia Germania,în colaborare cu "Südostdeutsches Kulturwerk".Dintre cei circa 80 de participanţi,au ţinut referate dnii prof.C.Sporea,dr.Artur Maurer,dr.Hieronymus Menges,ing.Mihai Romalo,dra Helga Fessler,Mihai Cismărescu,Vintilă Horia,etc. Participanţii au fost invitaţi la o recepţie la Primărie.-

DESPRE FRAȚII ÎNSTREINAȚI

- Paragraful 8 al decretului privind cetățenia bulgară interzice să se dea copiilor nume "de import", sau "nebulgărești". Institutul lingvistic din Sofia a întocmit un "nomenclator" cu nume socotite curat bulgărești. Un nume ce lipsește din acest catalog nu poate fi pus copilului. E clar că printre cele admise nu fugurează nici nume turco-musulmane, nici nume românești. Dar nu acești minoritari, săracii, ci înșiși bulgarii get-beget se plâng la tribunale de această silnicie în chestiune de nume.

- Anul trecut a decedat, la Scopie, dr Bojidar Nastev, profesor universitar, român dela Bitolia. Graiul matern armânesc a fost determinant ca el să se dedice studiului de limbi romanice, afirmându-se ca prim romanist în Macedonia postbelică. Venit la București, spuse timid că-i putem vorbi românește. Atunci înseamnă că acasă vorbești țânțăreasca, îi zisei deadreptul. El recunoscu. Rugă să-i dau vreo carte pe românește despre Aromâni. Îi dădui una dintre cele rare, pe care mult o vânasem pe la anticariate până să o găsesc.

- John Nandriș dela institutul de arheologie din Londra a publicat, în engleză, un frumos studiu despre "The Tracian inheritance", în care este desbătută și chestiunea Aromânilor.

- Viața bogată în peripeții a lui Petru Lungu din Grebenaț (Banatul înstreinat) a atras în mai multe rânduri atenția generală. Fost învățător, el a luptat în armata română pe frontul din răsărit; apoi s'a văzut prin lagăre și în legiunea streină, ajungând până în Vietnam. Acolo s'a căsătorit cu o vietnameză și a avut 12 copii. Izbăvindu-se el mai înainte din Vietnam, acum și-a adus cu chiu cu vai soția și nouă dintre copii la Grebenaț. Familia lui e acum cea mai numeroasă în sat. Copiii rămași în Vietnam se cheamă Petru, Marina și Florica.

- Criticasem cândva, în două locuri, pe Matilda Caragiu Marioțeanu, afirmată reprezentantă a dialectologiei din RSR, de a fi circumscris vorbirea daco-românei numai la teritoriul "oficial" al României de azi, ignorând cu dinadins existența aceleași vorbiri în țările învecinate. Ne vine acum să credem că dânsa a citit acea critică și, spre cinste-i, s'a conformat de vreme ce vedem ieșit mai recent din pana ei următorul pasaj frumos, anume că "dialectul daco-român este vorbit de Românii din Dacia pe teritoriul României, în Basarabia, în Banatul sârbesc și pe Valea Timocului, în Ungaria pe malul stâng al Tisei și, dispersat, pe alte continente, mai ales în cele două Americi și în Australia". Chiar dacă nu va fi citit critica noastră, ne bucură și mai mult gândul că autoarea își va fi reconsiderat singură poziția, ajungând la concluzia că unui lingvist adevărat nu-i șade bine cu abdicarea dela adevărul "gol-goluț".

- Datorită invocării scrierilor călătorilor și cercetătorilor streini se mai vede uneori recunoscută existența enclavelor românești printre slavi. Astfel, citându-l pe J.G.Hahn, o publicație macedoneană recunoaște existența Românilor megleniți. Se menționează că megleno-românii dela Nânta s'au islamizat la 1715, împreună cu mitropolitul lor; că tot atunci s'au islamizat și macedoneni slavi din partea locului, dar că aceștia totuși și-au menținut limba. Graiul și l-au menținut și Românii dela Nânta, dar asta nu se mai menționează...

- Pus în situația de a se pronunța în problema albanezilor, profesorul de limba albaneză la Belgrad, Halit Târnavți, condamnă politica în materie de minorități etnice din Albania. Grecii, Macedonenii, Aromânii, Sârbii, Muntenegrenii, Romii, sunt acolo ignorați. "Apartenenții acestor minorități naționale nu dispun, după câte știu, de niciun drept și de nicio condiție de desvoltare culturală"...

- În legătură cu niște aniversări de lupte partizane în vremea războiului sunt menționate următoarele topice în ținutul Bor (Serbia): Valea Rânju(lui), Bălți, Zlot și Podgorț (cunoscute mari comune românești), și Șerbanovăț.

- Satul "Colibele Vlahilor" din ținutul Ohridei era odinioară în stăpânirea lui Murat Bey, un turc hapsân și spoliator. Sătenii prinzând ură pe el îl porecleso "Curat Bey"(!), apoi se ridică într'o noapte cu toții și se strămută într'o pădure deasupra Ohridei, dând noii așezări denumirea Curat, mai apoi Curatița, cum se numește satul și până azi.

- Fanfara sătească din Mesici (Banatul înstreinat), se cheamă Turturica. Dirijorul ei, de 4 decenii: Păun Boul, care are 75 de ani.

- La București s'a publicat, în editura "Univers", un volum de poezii ale lui Eminescu, transpuse în grai aromânesc. Au tradus: Chirata Iorgovanu, Ioan Cutova și Costa Guli.-

S.G.Bănățeanu

&& Elogiile cele mai ditirambice la moartea lui Şeicaru, cel amestecat în chestia Stelescu, s'au auzit, curios, mai mult dela nişte foşti legionari, pentru cari defunctul a fost "maestrul", ba chiar "tata Pamfil". E drept că, mai toţi, sunt "legionari" de-ai lui Sima. Pentru a ajuta echilibrul în judecăţi, reproducem şi noi părerea unui oarecare Corneliu Codreanu, pe vremuri "tată" de legionari, care, sub titlul "Campania de ură", scrie la 3 Iunie 1938, în "Însemnări de la Jilava": "Nu ştiu dacă a existat în viaţa publică a României, un om care să fi fost atacat cu atâta înverşunare, patimă şi rea credinţă de întreaga presă /../ aşa cum am fost eu dela arestarea mea/../. S'au distins în atacuri pline de mişelie Curentul, Neamul Românesc şi Capitala: Şeicaru, Iorga şi Titeanu."

&& Într'o recentă vizită la Roma, Indira Gandhi a ţinut o cuvântare la sediul organizaţiei mondiale FAO, ridicându-se contra înarmărilor excesive, în timp ce atâta lume n'are ce mânca. "Cu costul unui singur misil nuclear -a spus dsa-, s'ar putea construi 150.000 de şcoli, s'ar putea planta 200 de milioane de arbori, s'ar putea iriga milioane de hectare, sau construì 65 de mii de centre sanitare". Aparte exagerata exagerare a cifrelor, - ne mirăm cum de Madam Gandhi, cunoscând aceste sacrosancte adevăruri, îşi mai permite să cheltuiască, într'o ţară înfometată, care supravieţueşte numai datorită pomenilor internaţionale, nu mai puţin de 22% din venitul naţional în scopuri belice, dispunând azi de un respectabil stoc de bombe atomice şi mii de avioane, tancuri, motovedete de ultimul tip, plus un contingent permanent de un milion de oameni sub drapel! Cât grâu putea să cumpere, câte spitale, şcoli, putea să construiască, câţi arbori fructiferi putea sădi cu astronomicile sume cheltuite aşa de nebuneşte? Dar asta nu ne-o spune! Văzând însă înarmarea Americii, poate o fi având dreptate: s'ar putea împuţina vapoarele cu hrană! Şi e foarte comod pentru India, ca şi pentru Rusia, să-şi concentreze efortul întru înarmare, hrana fiindu-le asigurată de "putredul" capitalism american. Dar, vorb'aia, cu Reagan a'nţărcat Bălaia!

&& Sâmbătă 17 Octombrie a avut loc la Freiburg, în Catedrala Episcopiei Române Ortodoxe pentru Europa Centrală, adunarea Consiliului Eparhial, prezidată de pr.protopop D.Em.Popa, vicarul Eparhiei, cu participarea a 28 din cei 33 de membri. Printre altele, s'a făcut cunoscut că autorităţile germane au recunoscut noua Episcopie, cum şi presiunile făcute de patriarhia lui Ceauşescu la Constantinopol pentru zădărnicirea bunei ei funcţionări. Dna prof.Elisabeta Popescu şi-a pus casa la dispoziţie pentru găzduirea copiilor în vederea educaţiei lor religioase. A doua zi, fiind hramul bisericii, cei prezenţi, peste o sută de credincioşi, au luat parte la o agapă. Printre cei prezenţi, la una sau la toate manifestările: fam.pr.D.Em.Popa, pr.dr.Mehedinţu, dna Vasiloschi, dr.Corbu, av.Şeitan, N.Constantinescu-Milano, prof.D.C.Amzăr, Prof.Elisabeta Popescu, maior Păunescu, căpitan Simionescu cu Doamna, fam.ing.Morcov, dr.Apostolescu, prof.Mihăilescu, prof.Vuia, fam.ing.Tudor, fam.ing.Dobrescu, prof.Nagacevschi, dr.Brad, dr.Bideanu, Totoescu, fam.ing.Spânachi, fam.prof.Gurău, fam.dr.Vălimăreanu, fam.Linţa, fam.Caciuperi, prof.Vinţan, dr.Stroe, prof.Bidean, drd.Petcu, dr.Drăgănescu, fam.Moll, fam.Cigu, Pârvulescu, Tatiana Miron, Bădulescu, Gollob, Elisabeta Ciupenic, prof.Fürst, Bădulescu, Viorica Cornea, Nicoriuc, fam.ing.Brănescu, fam.Streichfelder, R.Maslowski, Deac, etc.

&& Duminică 14 Iunie au fost aleşi, în Consiliul parohial din Paris: D.Bacu, T.Bărbulescu, Ion Boboc, Alex.Ghica, N.Guguianu, P.Indrieş, G.Lecca, D.Lupaşcu, Max Manolescu, A.Michaloux, T.Meţeanu, I.Miloae, N.Mioc, I.Perifan, Virgil Puia, P.Roseti, I.Varlam; cenzori: A.Cătănescu, M.Mărculescu, M.Predeleanu.-

&& La bienala internaţională din vară, la Ravenna, a sculpturilor în bronz cu privire la Dante şi opera lui, s'au prezentat 400 de sculptori din 40 de naţiuni. Printre ei am văzut şi nume româneşti: Liviu Russu, Gh.Vartic, Horia Flămându, Dan Fräticu, Gr.Minea şi alţi 7-8, dintre cari unii premiaţi.-

&& Duminică 29 Noembrie a avut loc în biserica din Freiburg, după slujbă, adunarea parohială. Preşedinte fiind pr.D.Em.Popa, au fost aleşi vicepreşedinţi dnii Octavian Vuia şi prof.Gurău, secretar Florin Spânachi, casier dna Ciupenic. Membri: D.Cigu şi ing.Brănescu. Cenzori au rămas dnii dr.Vălimăreanu şi ing.Beloiu.

&& La 9-11 Octombrie a avut loc adunarea generală a Bibliotecii Române din Freiburg. Conferinţe au ţinut dnii prof.Petre Năsturel, Pavel Chihaia, Matei Cazacu, Ion Cernovodeanu, Sava Gârleanu, Iancu Bidian. Am mai notat, printre participanţi, pe dnii N.Constantinescu-Milano, N.Şeitan-Madrid, I.V.Emilian, dr.Corbu, dr.Vălimăreanu, ing.Teuşan, prof.Mihăilescu natural, etc. Totul s'a terminat cu slujba de Duminică 11 Octombrie, săvârşită de prot.D.Em.Popa.-

CRONICA PESIMISTULUI

- În August s'au împlinit 20 de ani dela construcţia zidului ruşinii, la Berlin. Chinezii şi-au ridicat cândva zidul lor ca să stopeze năvala triburilor din exterior; comuniştii l-au ridicat ca să împiedice fuga populaţiei din interior spre Vest.: cortina de fier nu era deajuns! Căci fierul totuşi rugineşte până la urmă, pe când piatra e durabilă. Dacă s'ar pune vreodată problema dărâmării acestui zid, ca un vestigiu ruşinos, va trebui să ne opunem energic. Nu! să se păstreze în eternitate dovada ticăloşiei!

- Finlandezii nu prea au păreri măgulitoare despre rudele lor îndepărtate, ungurii. O fi şi ciuda că aceştia au nemerit într'o climă mai bună, ceeace s'ar explica printr'o baftă de incultură. Zice o glumă finlandeză că, pornind împreună din patria asiatică presupusă comună, au ajuns la o răscruce cu tablă indicatoare: Direcţia spre Finlanda. Cei ce-au ştiut să citească, au luat-o într'acolo; ceilalţi, inculţi şi analfabeţi, au rătăcit până'n Panonia...

- Radio Europa liberă a transmis scrisoarea unui compatriot, plină de critici la adresa lui Ceauşescu. Acesta rezulta totuţi ca victimă a unei situaţii ingrate, de care vinovaţi ar fi mai mult alţii: Cum de nu se sezisează el că aplauzele gloatei sunt organizate? Cum de nu observă că-i înconjurat de elemente mediocre, lipsite de caracter? Cei din jur îl pun pur şi simplu la eforturi istovitoare. Iată el, cel cu scrisoarea, vrea să-l lămurească, să-l ajute să îndrepte lucrurile. Ca şi când nu el însuşi şi-ar aranja toate aceste mascarade! Dar povăţuitorul are neobrăzarea să se refere şi la "superficialitatea notorie a românului nostru", punând pe seama ei harababura şi nu pe seama partidului, care el e superficial, în cap cu şeful.

- Prof. Vlad Georgescu dă la Europa liberă lecţii de istorie cu "oameni, fapte, întâmplări". Deunăzi făcea lauda regimului titoist (fără să pomenească de Cosova), înţelegând să reproşeze lui Ceauşescu că n'ar fi luat în seamă experienţa "pozitivă" a Belgradului. Ba da! Zisa autogestiune, consiliile muncitoreşti, zisa rotaţie a cadrelor, palatele şi reşedinţele, călătoriile, însoţirea în public a soţiei, etc., nu's decât imitaţie a procedeelor lui Tito; altele le-a luat dela chinezii lui Mao, dela Stalin şi Brejnev. Numai că propaganda niciodată nu se referă la sursele de inspiraţie, ci ţine ca totul să fie "original", "autohton". Există desigur şi o selecţie: sistemul paşaportar iugoslav, de pildă, nu-i imitat.

- Sultanul Hoardei de Aur, încarnat acum în Brejnev, şade sub cortul său cu picioarele întinse, spre sărutarea papucului său roşu de către ayanii ce se perindă din Orient(ul Europei) spre ploconire. Nu lipsi nici Ceauşescu, mai oriental decât alţii, începând chiar cu numele. Chipurile, aceşti mici viziri merg şi ei să guste odihna sultanului, dar pupă din ea prea scurtă vreme: cât să se primească porunca.

- Notează scriitorul rsr-ist Geo Bogza: "Din tot ceea ce a fost pe vremuri, parcă de nimic nu mi se face atâta de dor, ca de tropotul cailor de la trăsurile care străbăteau, în nopţi de vară, oraşul. O, dar şi de mirosul brutăriilor!". O!- te înţeleg, date fiind condiţiile mizerabile de transport urban în epoca "modernă" reseristă, şi lipsa de pâine, obţinută cu preţul cozii zilnice. Mirosul brutăriilor de altă dată devine deadreptul "divin". Cândva îl apucase pe Geo dorul cireşului din grădină, să rupi cireşile direct de pe creangă, nu să le ai din punga plină cu gunoi.

- Disidentul (adevărat) Milovan Djilas a împlinit în Iunie 70 de ani. De unde fusese cândva citat în "clica" lui Tito, Kardeli, Rankovici, a devenit apoi cel mai mare opozant al lui Tito, nu prin întoarcere spre cominterna cea nouă, ci prin demascarea viguroasă a "clasei noi", adică a "burgheziei roşii"-comuniste. Dacă sub dictatura monarhiei iugoslave, împotriva căreia luptase, a stat 3 ani la închisoare, sub dictatura comunistă, pentru instaurarea căreia a luptat cu fanatism, a stat la închisoare 10 ani! E o diferenţă, dar lumea nu vede.

- Se observă o prezenţă nouă în limbajul comunist, când e vorba de credite de la capitalişti. În Polonia, în China, etc., se vorbeşte acum de "ţări streine" (în loc de: capitaliste). Aşa se evită şi "discriminarea" între ajutorul capitalist, consistent, şi cel comunist, mai mult politic, dar totdeauna "neprecupeţit".

- Sovieticii aruncă în Afganistan, din avioane şi helicoptere, nişte jucării buclucaşe, pline de explozibil. Păpuşe, creion, stilou, le ia copilul crezându-le noroc găsit în drum şi ele explodează rupându-i mâinile. E o reeditare de jucării "nevinovate", folosite în vremea războiului prin Europa de aviaţia engleză...

- În vară a murit la Bucureşti istoricul Ilie Corfus. Se afirmase încă din tinereţe cu o carte foarte bună despre Mihai Viteazul în documentele polone. Era studios şi competent. Cercetările sale în arhivele Poloniei i-au fost stopate şi, ca să nu fie în contact cu studenţimea, trecut la Institutul de istorie, apoi aruncat la un fel de "muncă de jos", mânuitor de cărţi la o bibliotecă de întreprindere, de unde, cu greu a fost readus la Institut. Pentru ce toate astea? Pentrucă era nepotul istoricului bucovinean Ion Nistor!

- O echipă a BBC-ului a mers pe urmele lui Bela Bartok, întocmind un interesant documentar din mărturiile bătrânilor cari l-au cunoscut şi din melodiile înregistrate de muzician pe un gramofon primitiv, găsite acum. Privind filmul, vezi că secvenţele luate printre unguri şi slovaci în satele cutreierate sunt interesante, dar cele culese la Românii din munţii Maramureşului şi Hunedoarei la începutul veacului sunt deadreptul luxuriante şi ocupă cea mai mare parte din peliculă. Pe Bartok l-au încântat mai ales străvechile noastre datini şi expresia lor sonoră. Asculţi la fonograf melodiile respective, apoi asişti la colindul autentic, cu melodiile şi urările lui în mediul etnografic corespunzător, vezi nunta cu fastul ţărănesc îndătinat pe plaiuri, cu gătirea miresii, dansul ce i se dedică cu infinitele urări şi glume în strigături, asişti emoţionat la tot ritualul de împodobire şi sădire a Bradului pentru tânărul săvârşit din viaţă, cu cantata corului de fete, adevărate sacerdotese! Cum se vede în film, ultimele gânduri ale lui Bartok, refugiat şi apoi mort în America, se îndreptau spre aceste imagini daco-române care l-au impresionat. Îi rămăsese în minte cazul unei ţărănci care, întâlnită pe drum de ţară şi rugată să cânte ceva, a slobozit pe loc glas de cântec ce umplea toată valea muntelui. Pe aceste voci şi pe sunetele buciumelor în uz la romance când îşi vorbesc peste vârfuri de munţi se bizuie multe din compoziţiile lui Bela Bartok. Şoviniştii unguri, vor fi învăţând ceva dela marele lor compatriot?..

- Vlad Georgescu a vorbit la Europa liberă despre o carte recent apărută la Bucureşti privind diplomaţia românească între 1913-1947, a uneia pe nume Eliza Campus (fostă Askenazi), menţionând "greutăţile" cu care ar fi avut de luptat autoarea pentru a preda la facultate "adevărata" istorie (universală) în perioada stalinistă. Raţionamentul e fals, căci Eliza Campus era un notoriu activist, împlinind chiar sarcina de a dirija cercetarea şi predarea istoriei "pe linie de partid", în sensul concepţiilor staliniste. A folosit bibliografie occidentală, dar pentru răstălmăcirea istoriei conform cu "linia". Că a avut de "suferit"? E vorba doar de mâncătoriile dintre partinici.. In carte se omit chestiunile ce nu se încadrează în concepţiile partidului. Despre pactul Ribbentrop-Molotov, decisiv pentru soarta României, nu spune nimic. Nimic despre activitatea diplomaţiei române după ultimatul lui Molotov. Menţionează strădaniile lui Antonescu pentru redobândirea Transilvaniei, nimic însă despre cele ce privesc Basarabia. În perioada 1944-1947, multe goluri. Istoricul Bezviconi e pentru autoare un "mare bandit" numai pentrucă a fost crainic de limbă rusă la radio Bucureşti în timpul războiului. Încât efortul de a o prezenta în lumină bună, ba chiar victimă a partidului (ei propriu), ni se pare zadarnic şi excesiv.

- În Franţa, săptămâna de lucru se reduce la 39 de ore; Ceauşescu a promis şi el reducerea la 46 de ore, prin 1984...

Sava Gârleanu

STRĂINĂ STRĂINĂTATE de Aron Cotruş

Străină străinătate:
rai cu porţile'ncuiate...
Vai de cine'n ele bate
cu răni grele, nelegate...

Dacă-adus de vânturi vii
de pe stepe cenuşii,
din pierdute bătălii, -
uşile se'nchid ca vii...

Străine cu chip de sfânt,
tu mă'ntrebi de ce tot cânt,
cu privirile'n pământ
şi cu zâmbet trist şi frânt...

Strănepot de Daco-geţi,
cu-ochii de vedenii beţi,
între-aceşti străini păreţi,
îmi cânt ţara dintre ceţi...

Că dacă n'aş şti cânta,
fruntea mi s'ar înnopta,
plânsetul m'ar sugruma,
inima mi s'ar seca...

&& Primim îmbucurătoarea veste că de Bobotează va avea loc, la Roma, sfinţirea întru episcop a vrednicului monsenior Traian Crişan. Întru mulţi ani, Stăpâne!

APUSUL DEMOCRAŢIEI ÎN ROMÂNIA

Ultimul act istoric al făuririi Statului Naţional Român a fost hotărîrea unanimă a grandioasei Adunări Naţionale dela 1 Decembrie 1918,la Alba Iulia, care a adus unirea pe vecie a Transilvaniei,Banatului,Crişanei şi Maramureşului cu Patria-Mamă.După cum se scria în presa vremii,a fost ultima piatră nestemată în Coroana României,după ce,în Martie,Adunarea Naţională a Românilor din Basarabia,la Chişinău,şi în toamnă a celor din Bucovina,la Cernăuţi,pe baza principiului autodeterminării hotărîseră acelaş lucru.

Temeiul acestei mărețe hotărîri a fost,pe lângă dorinţa firească de a fi toţi fraţii împreună,credinţa într'o adevărată democraţie în România Unită. "Noi nu voim să devenim din oprimaţi oprimatori,din asupriţi asupritori,arăta Iuliu Maniu.Noi vrem să introducem pe aceste plaiuri libertatea tuturor neamurilor.. Nu se poate spera ca cetăţenii fără drepturi şi ţinuţi în întuneric sufletesc şi în mizerie socială să devină stâlpi siguri ai unui stat modern.Deplina libertate şi egala împărtăşire în puterea de stat a cetăţenilor sunt singura bază solidă de desvoltare a unui stat".Cu aceste principii adevărat democratice a păşit în viaţă România Mare,cu toate greutăţile începutului de eră nouă după un război foarte greu şi în perioada de omogenizare a noilor provincii,venite cu fireşti deosebiri de mentalitate,cultură,legislaţie.Adaptarea s'a făcut mulţumitor şi viaţa politică a decurs normal,cât s'au respectat principiile democrate dela bază,adică până la 8 Iunie 1930,când cu"restauraţia".

În anii petrecuţi prin străinătate,Carol se molipsise de boala dictaturii; întors în ţară,a început discret pregătirea terenului pentru dictatura sa.Prima măsură: debarasarea de şeful guvernului,Maniu,sub a cărui guvernare intrase clandestin în ţară.Îl deranjau majorităţile parlamentare ale acestuia,liber alese în toamna lui 1928,şi metodele sale democratice.Ivindu-se deci divergenţe,,Maniu a demisionat,fiind înlocuit cu Gh.Gh.Mironescu,fost ministru de externe,deşi normal ar fi fost să fie numit şeful partidului,care era Ion Mihalache.- Pasul următor spre dictatura personală a fost divizarea partidelor,începând cu cel liberal,apoi cel naţional-ţărănesc,etc.,după vechiul principiu "divide et impera".A urmat demiterea guvernului Mironescu,şi dizolvarea parlamentului,la numai doi ani şi jumătate dela alegerea sa.Actul următor de autoritate a fost însărcinarea cu formarea noului guvern a lui Nicolae Iorga,care a făcut o coaliţie cu C.Argetoianu şi cu unii liberali,ca Valer Pop.O coaliţie hibridă.La numai un an de guvernare,Iorga a fost demis,parlamentul dizolvat şi încredinţat cu formarea noului guvern,în vara anului 1932,Al.Vaida,vicepreşedinte al partidului naţional-ţărănesc,deşi preşedinte era tot Ion Mihalache. Vaida,ministru de interne când Carol venise clandestin în ţară,era omul de încredere al acestuia.După mai puţin de 18 luni de guvernare,Vaida a fost demis şi el,parlamentul dizolvat,şi în Noembrie 1933 a fost însărcinat cu formarea guvernului I.G.Duca,şeful partidului liberal,iar după căderea acestuia a fost numit Gh.Tătărescu,deşi preşedintele partidului era Dinu Brătianu.Acţiunea de destabilizare,pentru înlesnirea dictaturii,este deci foarte clară.

La expirarea mandatului lui Tătărascu,în toamna 1937,constituţional ar fi fost să se încredinţeze partidului naţional-ţărănesc guvernul,partid care în 1936 câştigase alegerile parţiale dela Mehedinţi şi Hunedoara,ceeace constituia un test de opinie publică.Sau un guvern independent pentru alegeri.Or,regele a însărcinat cu formarea noului guvern tot pe Tătărascu,omul său de încredere. Ca urmare,partidele din opoziţie au luat atitudine contra metodelor lui Carol de a numi guverne personale,ce vădeau tendinţa spre dictatură.Partidul naţional-ţărănesc,cel mai mare partid din opoziţie,s'a reorganizat,Mihalache şi-a dat demisia din preşedinţie şi a rugat pe IULIU MANIU să preia şefia,pe care o părăsise în vara 1930,în urma conflictului cu regele.Văzând pericolul ce ameninţă ţara,Maniu a acceptat,fiind din nou ales.Prima lui măsură a fost o înţelegere între partidele de opoziţie,încheind un pact de neagresiune cu partidele Totul pentru Ţară(legionar) şi liberal(fracţiunea Gheorghe Brătianu),pentru asigurarea corectitudinii alegerilor,fixate pe 20 Dec.1937.A aderat întreaga opoziţie.Şi astfel,pentru prima oară în istoria politică a României,guvernul care a prezidat alegerile a căzut,nereuşind să obţină necesarele 40% din voturi.

După acest act de demnitate a poporului român,a luat sfârşit viaţa politică normală,democratică şi constituţională,în România.A urmat seria dictaturilor, care,sub formă comunistă,continuă şi azi.Până când?..

Dr.Alexandru Micle

&& În seara de 20 Noembrie a avut loc la Paris şedinţa Biroului Executiv Central al Consiliului Naţional Român. A doua zi, în Sala Poloneză, adunarea generală a CNR, secţia Franţa şi Italia. S'a votat modificarea statutelor, care prevăd, între altele, colaborarea, dela caz la caz, cu orice organizaţie românească anticomunistă. La discuţii au participat dnii Penescu, Miloae, Guguianu, Ghica, Lia Constantinescu, Stolojan, Cornel Crişan, Barbăneagră, N.Constantinescu-Milano, Ioniţoiu, Leca, Baloc, Păsăreanu, Mătase, Petruc, etc.- In aceeaşi zi, 21 Noembrie, s'a ţinut la Mainz adunarea secţiei CNR Germania, unde s'au ţinut trei referate de către dnii M.F.Enescu, dr.Bidian şi ing.Paul Morcov. La desbateri au mai participat dnii prof.Sava Gârleanu, Gr.Dumitrescu, preot Hiemesch, Urechiă, etc. S'au constituit 7 comisii: politică generală, relaţii externe, studii juridice, finanţe şi economie, relaţii confesionale, selectarea membrilor, etc.

&& Grupul din Paris, printre ai cărui animatori se numără compatriotul Korne, a avut la München, 10-11 Octombrie, o adunare cu discuţii pe tema: acţiune posibilă în actuala stare a legăturilor Est-Vest.

&& Joi seara, 8 Octombrie, a avut loc în sala Cartot din Paris un concert prilejuit de centenarul naşterii lui George Enescu. Şi-au dat concursul D.şi S.Fodoreanu, J.Piso, Ed.Ricci, C.Bogdănaş, Florin Szigeti şi Liviu Stanese.

&& Punctuală, Dna Eglantina Dachievici trimite Exilului, şi de acest Crăciun, mesaj de nădejde pe un disc, cu melodii pe poezii de Eminescu şi alte "Duioase amintiri" de "Pe Siret în sus", din "Ţara de glorie şi de speranţă". Contribuţia la cheltueli, semn de recunoştinţă, şi ajutor, se poate trimite direct la autoare: 4621 N.Kenmore Ave., Chicago /Ill.60640, U.S.A.-

&& La München s'a inaugurat, la 6 Decembrie, Centrul Cultural al Misiunii Române Unite, condus de mons.Octavian Bârlea: cu sfinţirea localului, cuvântări (mons.Bârlea, dr.Tase, Valer Pop, pr.Müller), cântece, jocuri, bufet.

&& Românii refugiaţi în Australia vor să cumpere o casă, care să le fie centru de activitate anticomunistă. Contribuţii se pot trimite la: Australian Romanian Association, Box 374 GPO, Sydney 2001, Australia. Preşedinte al Asociaţiei este av.Teodor Silvaş; secretar, Ion Berechet.

&& În seara de 21 Decembrie a avut loc la München, în sala Kolpinghaus, serbarea Pomului de Crăciun. A vorbit pr.D.Em.Popa, care tot la München a slujit şi de Crăciun. La Frankfurt, a slujit pr.dr.Mehedinţu; la Düsseldorf, păr.Gheban.

&& Din iniţiativa Comunităţii Românilor din Franţa, în seara de 28 Noembrie a fost sărbătorită la Paris, în sala Bisericii d'Auteuil, Unirea Transilvaniei. Orator, dr.Ovidiu Vuia; iar de partea artistică a avut grijă grupul "Căprioara".

&& Cel de al XXI-lea festival de muzică şi folclor românesc din Banatul înstreinat s'a desfăşurat anul acesta la Straja, Sâmbătă şi Duminică 29-30 August. Au participat peste 800 de amatori din 16 localităţi: Vârşeţ, Nicolinţ, Iablanca, Straja, Iancov Most, Bariţe, Begheiţi, Uzdin, Sredişte Mică, Sutiesca, Vladimirovăţ, Doloave şi altele, cu instituţii culturale ce se cheamă Petru Albu, Lumina, Mihai Eminescu, Nicolae Bălcescu, Flacăra, Frăţie şi Unitate, etc. Toţi, natural, în splendide costume româneşti.

&& Congresul anual al Limbii Române s'a ţinut la Toronto (Canada), 10-12 Octombrie, cu tema: Să ne cunoaştem Exilul şi scriitorii lui, presa, artiştii şi oamenii de cultură care prin operele lor şi activitatea dusă aici reprezintă aspiraţiile Românilor din afara hotarelor.

&& Amnesty International a organizat la 4 Iulie, la Köln, o mare manifestaţie în favoarea preotului Calciu. Cortegiul, în cap cu preoţi de toate confesiunile, a fost aclamat de un imens public, mii de semnături s'au strâns pe apelul către ne-oamenii dela Bucureşti.

&& Buletinul Românilor liberi din Australia, Oct.81, ne informează că dl Raţiu, la Sydney, şi-a difuzat apelul la unire prin ora de radio a bisericii locale ceauşiste, utilizând şi pe dna Sabău, cunoscută ostenitoare pentru bunele raporturi cu Bucureştii. Iată ce este clar!

&& Printre conferenţiarii la simpozionul Academiei Catolice din Freiburg despre Ortodoxie, 26-27 Septembrie, au fost Wilhelm de Vries, profesor la Institutul Oriental din Roma, pr.Osolin din Paris, pr.D.Stăniloae şi dr.Dan Ciobotea.

&& "Cuvântul pe care mi-l repet zi de zi, de când mă ştiu -scria George Enescu- este: îndeplinirea datoriei. În realizarea acestui lucru se cuprinde şi bunătatea şi loialitatea, cinstea, cordialitatea, exactitatea. Să ne facem cu toţii datoria, şi lumea îşi va recăpăta sensul ei suprem". Parc'a fost legionar!

30 NOEMBRIE 1938

Când Corneliu Codreanu,dela Hârşova,unde împreună cu Moţa şi Generalul Cantacuzino asista la înmormântarea lui Virgil Teodorescu,unul din cei ucişi de jandarmii lui Duca,avertiza guvernul acestuia şi pe rege că un Stat,care-şi ucide proprii copii,îşi pprepară propria prăbuşire,el afirma purul adevăr,cum din păcate se vede azi.Statul Român de-atunci,în loc să încurajeze acţiunea de înnoire iniţiată de Căpitan,adevărată pavăză contra primejdiei din Răsărit,se punea cu parul pe tineret,sub cele mai absurde pretexte.Această lipsă de viziune,hrănită de alogenii interesaţi,a culminat cu asasinarea Căpitanului.Oamenii politici,cu câteva excepţii,au dat avalul unui rege netrebnic,care dase o lovitură de stat,guvernând acum după bunul său plac,înconjurat de consilieri regali şi miniştri,extracţii din toate partidele ce se ziceau democrate.

Asasinarea Căpitanului a insemnat o pierdere ireparabilă pentru viitorul neamului.Garda de Fier se făurise pentru a-şi da măsura la timpul ei.Opera Căpitanului,strict românească şi nicidecum o imitaţie,se desvolta în toate dimensiunile fireşti,pe frontul intern şi extern.Deşi un popor mic,altfel ar fi fost apreciată ţara,dacă avea un front intern bine închegat şi nu un rege netrebni şi o democraţie necoaptă.Generaţiile ce vor veni vor trebui să ştie că cel mai periculos duşman este cel infiltrat.Să studieze bine istoria adevărată a României,ca să ştie de ce să se păzească.Şi dacă o minune a însemnat supravieţuirea noastră în istorie,altă minune începea să lumineze,printr'o trezire colectivă, la o răscruce decisivă,cerul şi plaiurile româneşti.Dar forţele întunericului au prevalat,putregaiul intern şi complicii din exterior conlucrând la înăbuşirea primăverii româneşti.

Căpitanul a fost sugrumat într'o ţară unde nu exista pedeapsa cu moartea: cei "incomozi",după metode brevetate de o democraţie de împrumut,dela Manciu la Călinescu,erau eliminaţi pe alte căi,mult mai expeditive.Izbânda le-a fost însă numai momentană.Eliminat în veac,Corneliu Codreanu,simbol al vieţii şi vrerilor naţionale,va călăuzi deacum veacurile româneşti.Niciun conducător, autentic şi liber,într'o Românie liberă,nu se va putea îndepărta de linia de foc trasată de acest luceafăr al Românismului.-

N.Şeitan

&& Dl N.Dascălu,preşedinte la "Forţa Română de Acţiune pentru Libertate" (N.York),ne trimite un apel către toţi Românii,cu îndemnul de a participa la orice manifestaţie publică anticomunistă,pentru a protesta contra suprimării Sindicatului liber român şi a persecutării membrilor săi,şi a cere eliberarea celor condamnaţi pentru motive politice sau religioase,peste 7.000,cum şi refuzarea de către America a clauziiinaţiunii favorizate fără acordarea drepturilor omeneşti."Să arătăm celor din ţară că-i sprijinim în lupta lor.Tăcerea şi indiferenţa noastră e echivalentă cu o acceptare tacită a politicii regimului comunist dela Bucureşti.Să nu dăm ocazia să fim acuzaţi că ne-am părăsit ţara numai pentru a profita de bunurile materiale oferite de Occident"!-

&& Securitatea a împins iarăşi lumea în stradă,la Bucureşti,ca să manifeste pentru pace.Care ar fi ameninţată de perspectiva aducerii în Europa a unor fuzee americane.Când aceleaşi fuzee au fost deja instalate de ruşi în aceeaşi Europă,nimeni n'a observat la Bucureşti.Sau,poate,erau niscai fuzee paşnice.. Ca să ţină cumpăna dreaptă,Ceauşescu a cerut retragerea tuturor fuzeelor; numai că,în timp ce cele ruseşti ar fi să treacă numai Prutul,cele americane ar trebui să treacă tot Atlanticul.Nu-i prost olteanul!

&& Kir Theodoziadis l-a prins pe Mircea Eliade cu mâţa'n sac.Iată,nu numai că i se publică în ţară cărţile,dând astfel ocazie Românilor să mai citească şi altceva decât prostiile lui Ceauşescu,dar mai e şi pomenit la cursuri universitare,alături de Voiculescu,Camil Petrescu,Papadat-Bengescu.. Chestia naşte însă o groaznică dilemă: căci dacă-l dăm jos de pe soclul valorilor naţionale pe Eliade,nu l-am putea înlocui decât cu.. René Theo,omul care l-a "demascat".În această situaţie,noi mai degrabă ne-am lăsa călăuziţi de înţelepciunea populară,care ne garantează,printr'un proverb,că tot mai bine-i să rămâi cu deşteptul la pagubă,decât...

&& La 7 Octombrie şi-a dat licenţa la Universitatea din Barcelona tânărul Francisco Veiga Rodriguez,având ca temă: "La Guardia de Hierro; Fascismo y populismo agrario.Rumania 1919-1940".Invitat,şi neputând participa,Dl N.Şeitan i-a trimis o frumoasă scrisoare de felicitări,promiţându-i traducerea în română.-

DORURI ŞI NECAZURI

D.-St.Unite: Cu ocazia sfintelor sărbători ale Crăciunului şi Anul Nou 1982 Vă doresc numai sănătate pentru a reuşi să cunoaşteţi cu adevărat rezultatul muncii asiduă ce o duceţi de câteva decenii şi să vă bucuraţi alături de întregul neam că însfârşit hidra bolşevică a fost sfărâmată.Alătur 40 de dolari..

M.-Elveţia: Urmăresc presa,ascult radio-ul şi mai stau de vorbă cu unii cari,cu preţul vieţii,mai scapă din iadul în care netrebnicii soţi Ceauşescu au transformat frumoasa şi bogata noastră ţară.Mi se umple sufletul de indignare când aud că în această binecuvântată ţară,vrednicul ei ţăran nu mai are nici pâine,iar copiii lui mor literalmente de foame şi frig! E strigător la cer,cum un fiu de ţăran a devenit în aşa măsură rob al prostiei şi netrebniciei lui,încât se închină Satanei dela Moscova.Cum e cu putinţă ca Occidentul să primească din mâna plină de sânge a tiranului,hrana poporului care suferă de foame? De ce acceptă aceste ţări,care fac atâta caz de drepturile omului,ca un schizofrenic să ia hrana dela gura copiilor şi s´o dea contra fabrici scoase din uz,care sunt transformate în fier vechi? De manifestaţia de "prietenie",făcută de minerii dela Motru,nu suflă nimeni un cuvânt! Alăturat,50 de mărci pentru Vatra.

R.-Maroc: Falimentul total al guvernului din Bucureşti e clar şi în greşelile făcute cu minoritatea maghiară: aliată,curtată,menajată şi apoi puţin"coborîtă din pom",a devenit un cui al lui Pepelea.. După lipsa de alimente văzută vara asta acolo,ţara cu a doua potenţă de resurse naturale după Franţa,am suspinat văzând abundenţa din ţările vestice.Şi aici la arabi este mai bine! De ce?..

M.-Germania: Deşi în trecut orientările noastre politice erau diferite,împrejurările de azi ne impun să uităm divergenţele ideologice din trecut şi să ne concentrăm toate eforturile.. Am sosit în lumea liberă crezând că de aici aş putea mai bine să fiu de folos cauzei naţionale.Dumnezeu să ajute cauzei drepte, ca să apucăm şi noi,cei mai în vârstă,să zicem ca dreptul Simion..

C.-St.Unite: Am citit cu atenţie "dosarul" şi-l voi reciti,şi trebue să spun că am rămas năuc,fără cuvinte.Trebue să recunosc că V´a trebuit mult curaj,mânat din urmă de un sentiment de justiţie şi de revoltă,pentru acel ce şi-a asumat o răspundere pe care nu era capabil să o ducă,şi a profanat un crez pentru care s´a sacrificat atâta lume.Alăturat un money order de 20 dolari.

S.-Spania: Visam în noaptea de 30 Noembrie 1938 pe Căpitan,făcea instrucţie cu noi,dar nu la Carmen Sylva,ci pe islazul satului.Era îmbrăcat cu o flanelă albă şi era tare supărat.A doua zi,eram pe o stradă în Bucureşti.Totul pustiu, doar un sergent de stradă şi un ofiţer în ţinută de campanie: simbolizau statul în război cu ţara.Când va veni vremea să aibă şi Neamul nostru Statul său?.. Imi pare bine că sprijiniţi pe Dl Penescu,acest om politic este o raritate astăzi.Cred că încearcă şi el o amarnică deziluzie..

R.-Germania: Se vede acum la ce corespundea misiunea lui Milhovan,primită la Bucureşti: la o combinaţie de oarecari proporţii,dela Raţiu,indirect prin Beza,până la el,cu regele pe deasupra.

L.-Germania: La Uzdin am făcut numele soţului nemuritor,cântând în biserică, eu,nemţoaica,Tatăl nostru şi priceasna.Şi copiii învaţă frumos româneşte...

S.-Germania: Sărbători fericite! Alăturat 100 de mărci pentru "Vatra".

&& Dl Ion Halmaghi se arată entuziasmat,în "Drum",de "Doctrina legionară" a demnului său şef.N´am citit-o.Nici n´am simţi nevoia,după ce-am cunoscut doctrina lui Codreanu şi Moţa,oameni cari şi-au potrivit perfect vorba cu fapta, pentru a fi credibili.Ce-ar putea aduce nou dl Sima(în afară de cunoscuta"chestie")? N´ar fi exclus ca,mai plagiind de ici de colo,adăogând ceva înfumurare, plus o infinită încredere în genialitatea personală,să fi încropit o teorie pasabilă,de vreme ce-a impresionat pe dl Halmaghi; însă,vorb´aia,"praftica"te omoară!

&& "Tribuna României" îşi închină numărul din 1 August centenarului lui Enescu.Dar,cu toată bogăţia datelor,întinse pe cele 16 pagini,lipseşte un "amănunt": de ce a trebuit ca marele compozitor să moară în străinătate?...

&& În seara de 1 Septembrie a murit,într´o clinică din Londra,Albert Speer, fost ministru al armamentului sub Hitler.Condamnat la Nürnberg,executase la Spandau 20 de ani de închisoare.Liberat,îşi scrisese amintirile.-

&& Românii liberi din Australia şi-au ales,în adunarea din 19 Iulie,următorul comitet: preşedinte,av.T.Silvaş; vice,dr.V.Gonţa; secretar,I.Berechet; casier, Savu Postelnicu.Membri: Ion Pantea,Gh.Popescu,Alex.Georgescu,Romeo Sandu,Marian Iorgu,Const.Chiriţă,M.Mihăilescu.S´a decis construirea unei Case Româneşti.-

SEMNALĂRI

- Luben Petrov,"Au delà du Danube",éditions "Dunonia",1981.- Roman,dedicat "à mon peuple,ignoré des historiens et des bonnes consciences": poporul,ignorat de istorici,sunt Românii din Valea Timocului.Autorul,e român din regiunea Vidin.Romanul,viu,cu acţiune în ţinuturi româneşti de care România nu s'a interesat niciodată,nu se găseşte în comerţ; nesprijinit de nimeni,autorul l-a tipărit numai în câteva sute de exemplare,trimiţându-le la biblioteci,universităţi şi câteva ziare."Vatra" a avut favoarea de a primi un exemplar.-
- R.Wurmbrand,în "Action Évangelique pour l'Eglise du Silence",Courbevoie, Dec.1981: "Omul care a încercat să asasineze pe papă a fost prezentat de presă mai întâi ca un extremist de dreapta,dar el însuşi a spus: "Ei mă cheamă nazist numai pentrucă am ucis un evreu în 1979.Eu sunt un tovarăş al Palestinenilor, un comunist care urmează pe George Habaş,şeful unui grup terorist marxist"!
- Aurel Pop,De ce nu a existat rasism la Români,în "Cuvântul Românesc",Oct.81.-
- Fr.Dr.Vasile Vasilachi,We belong to Christ,Detroit 1980,cu teme tratate pe scurt,deci foarte la îndemâna celor ce cunosc engleza.La început vedem o impresionantă listă(2 pagini!) de operele autorului,în română şi engleză,pe teme religioase,inclusiv biografii de sfinţi şi predici.
- Dumitru Amzăr,Coresi und seine Buchdruckertätigkeit in Kronstadt,în volumul-album "Tausend Jahre Nachbarschaft -Deutsche in Südosteuropa",München 1981.-
- Lino Ioan,Enescu,un musicista per il popolo romeno,splendid articol despre marele exilat,în "Il Tempo",Roma,17 Aug.1981.-
- Rumänien auf dem Weg ins Chaos,în Wirtschafts Woche,30 Oct.1981,pag.26-32: o amănunţită analiză a dezastrului economic din România,fostul grânar.-
- În comitetul de redacţie al publicaţiei "Memoria",rivista di storia delle donne,vedem şi pe dr.Angela Groppi(fată de dobrogeancă),care,în numărul 1,semnează şi un articol: "I sentimenti e i loro storici".-
- În American Romanian Review,Cleveland,Oct.81,vedem o respectabilă listă de 254 profesori de colegii şi universităţi din Statele Unite,români,descendenţi din români,sau streini ce se ocupă de România.Unele nume,cunoscute: G.Duca,N. Iliescu,Mircea Ioniţiu,Şerban Andronescu,Alphonse Juilland,Mircea Eliade,Gh.Palade,Mircea Sabău,Eugen Stoia,N.Ţimiraş,Ion Halmaghi,Florin şi Lavinel Ionescu, Ştefan Baciu,Larissa Lucaci,G.Preda,Aurel Ciufecu,etc.
- Iosif Toma Popescu,Lăstunii,Bucureşti 1972: O cărţulie de 59 pagini,cu trei delicate povestiri: Lăstunii,Ostrovul amăgirilor,Căluţul.-
- În "Stimme der Märtyrer",Dec.81,păr.Wurmbrand menţionează cartea dlui Radina,în engleză,"Testament From The Death House"; titlu: Crăciunul în închisoare.
- Zori de zi,Buletinul Eparhiei Române Ortodoxe pentru Europa Centrală,Freiburg,Sept.81Colaborează D.Amzăr,pr.Mehedinţu,Al.Gregorian,Sava Gârleanu,etc.
- Calendarul Eparhiei Române Ortodoxe pentru Europa Centrală,1982,Freiburg: O broşură cu rânduelile bisericeşti şi zilele anului.Paştele ortodox cade la 18 Aprilie; cel catolic,cu o săptămână mai înainte.
- Murind anul trecut la Roma,în al 75-lea an al vieţii,pictoriţa Zoe Elena Giotta Frunză,Eugen Drăguţescu a avut buna idee s'o comemoreze cu o ultimă expoziţie a operelor ei(care trebuiau să ia drumul Bucureştiului),redactând şi un catalog în care se cuprind aprecieri ale criticilor de artă,fotografii de familie,şi de lucrări,inventarul operelor,lista expoziţiilor la care a participat,- transformând astfel un simplu catalog într'o luxoasă broşură ilustrată de 50 de pagini.Am fost măguliţi să vedem citată în ea,în bună companie(Messaggero,Oggi, Tempo,L'Aurore,Giornale d'Italia,etc.),şi Vatra noastră; ba să vedem şi pe directorul ei într'o fotografie,într'un grup de artişti la Roma.
- N.Caranica,Anul 1940,Ed."Ethos"Ioan Cuşa,Paris 1981: un poem,"fruntea cântecului vieţii"autorului,de care am pomenit şi'n numărul trecut.
- Vlad Georgescu,Politică şi Istorie,Cazul comuniştilor români 1944-1977,ed. Ion Dumitru(8000 München 40,Siegfriedstr.3),1981.- Cartea vrea să explice "histo-politografia comunismului român,locul istoriei în politică,precum şi al politicii în istoria sa".Textele citate sunt "adevărate pagini de antologie a politicianismului,oportunismului,relei credinţe,incompetenţei"."Nefireasca împletire dintre o istorie falsificată şi o politică absolutistă,nedemocratică şi anacronică" nu va putea rămâne fără efecte dezastroase.
- România Democrată,organ al partidului naţional-ţărănesc,cu o hartă îndoliată a ţinuturilor răpite de ruşi.Colaborează Nicolae Penescu(Exilul,partidele şi

CNR),I.Pop,Sava Gârleanu,Al.Silistreanu,Ovidiu Borcea,directorul J.T.Făget,etc.
- Azi spre mâine,Freiburg,Sept.81: O clară,viguroasă şi la timp venită publicaţie a Consiliului Naţional Român,secţia Europei Centrale şi de Nord,cu bărbăteşti luări de poziţie faţă de lucrăturile diverselor camarile,care în drama naţională de azi îşi mai permit sforării de culise.Colaborează M.F.Enescu,N. Penescu,dr.Alex.Micle,dr.Aug.Bidian,Gr.Dumitrescu,etc.Promite să iasă lunar. Adresa,la redacţie: M.F.Enescu,Wenzingerstr.58 - 7800 Freiburg.Cotizaţiile şi corespondenţa se trimit la: Paul Morcov,Georg Büchner Weg 12 66050 Offenbach.
- Perspective,München,Iunie 81,cu un adevărat studiu al pr.Ion Dan despre "Paştile la Români",doct şi nostalgic.Directorul,mons.Octavian Bârlea,scrie despre "Învierea Domnului" şi despre ciclul sărbătorii Paştelui.Mai aflăm că la München a fost hirotonit,la 19 Aprilie,primul diacon al Bisericii Unite din Exil,dl Paul Iancu,fost ortodox,licenţiat în Teologie la Bucureşti,născut la Sulina acum 55 de ani.
- În numărul jubiliar al Buletinului Bibliotecii Române din Freiburg,dl prof. P.Năsturel citează,după Liviu Stan,câţiva sfinţi macedo-români: Sf.Naum din Moscopole,Sf.Dimitrie din Samarina,Sf.Nicolae din Meţova(Aminciu),Sf.Nicolae din Cărpeniş,Sf.Gheorghe din Ianina şi Sf.Anton,tot din Ianina.- Tot acolo vedem,într'un articol de Nic.Dima,că în Chişinău locuiau,în 1970,după statistica rusească,132.514 români, 109.313 ruşi,50.476 ucraineni, 49.905 evrei,etc.; iar în aşazisa "republică moldovenească",adică Basarabia fără Hotin,Cetatea Albă, Ismail,dar cu o fâşie din Transnistria: 2.303.916 români, 506.560 ucraineni, 414.444 ruşi,124.902 găgăuţi,98.072 evrei,73.776 bulgari,etc. pe când în restul Rusiei mai trăesc încă 513.370 români.-
- Din cartea intitulată "Rommel" a lui Desmond Young aflăm că mareşalul a luptat şi în România,în primul război mondial,cucerind,în Aug.1917,muntele Cosna,şi în Ianuarie satul Găgeşti.Era căpitan pe-atunci.

Radu Cornăţeanu

COLIND DE ÎNTOARCERE de Dumitru Ichim

De când ninge sus la munte,
Cântecul e dor şi punte;
Puntea-i cântec şi e dor
Şi sunt iar colindător.

Apele se prind în salbe,
Cornul sună peste hău...
Doamne,lângă geamul Tău
Dă-mi să port florile dalbe.

Din cireşul de izvoare
Floarea'n cer să o adun
Şi prin basme de ninsoare
Lângă ieslea Ta s'o pun.

C'au venit de mult păstorii,
Brazii şi colindătorii,
Numai eu am rătăcit
Prin târziu,prin nesfârşit.

Noi umblăm şi colindăm,
Poarta Ta o căutăm.
De cărări umplut-am satul...
Mai primeşti cu colindatul?

S'a cernul de mult cu seară,
Dar aduc ca şi pe-atunci
Cântec odrăslit în lunci
Şi crescut într'o vioară.

&& Făcând bilanţul vieţii,crăişorul constată,melancolic dar sincer,că,din toată svăpăiaa,nu s'a ales decât.. cu ce se ştie.Căci,zice el,"rostul vieţii nu este o bucată de pâine mai bună,ci este actul creator.. numai actul creator rămâne din tot sbuciumul nostru.Numai cu el ne putem justifica existenţa". Şi-atunci,s'a pus pe creaţie,ca să-şi justifice,astfel,pe deplin existenţa...
&& La Lourdes se află un stindard marian românesc,dus acolo de un grup de pelerini sub conducerea pr.Pietrobono şi a prof.univ.G.Frollo,în 1885,şi închinat Madonei de Lourdes.E lucrat de casa Biais(Paris),desen de fata prof.Sion.

Pentru cititorii noştri.- Întrucât la "Vatra" nu există abonamente fixe, iar unii din cei ce doresc să contribuie nu ştiu "cu cât",dăm aici,ca orientare,limitele sumelor primite: din America,între 10-120 dolari; Franţa,între 50-400 franci; Germania,între 10-200 mărci; Spania,între 1.000-6.000 pesetas; etc.
- Contribuţiile se pot trimite,pe numele P.Vălimăreanu,la: Öffentliche Sparkasse,Konto 1264443 -7800 FREIBURG,Germania; C.C.Postale 43327006 ROMA-Italia; la Crédit Lyonnais, 33 Bd.Barbès, 75018 PARIS, Konto 731101 Z (aici,numai prin virament dela Banca trimiţătorului,cu specificarea "abonament".Contribuţiile se pot trimite şi direct la adresa "Vetrei",prin mandat poştal,sau prin cek.-

- Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu -
7800 Freiburg - Münchhofstr.12 - Germania